

DOMOLJUB

Izahaja vsak četrtak. Cena mu je
3 K na leto. (Za Nemčijo 4 K, za
Ameriko in druge tuje države 6 K).
— Posamezne številke se prodajajo
po 10 vinarjev.

S prilogami:
Naš kmečki dom, Društvenik, Naša gospodinja

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu
„Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva
ulica. Naročnina, reklamacije se in-
serati pa: Upravištvu „Domoljuba“,
— Ljubljana, Kopitarjeva ulica.

Štev. 29.

V Ljubljani, dne 20. julija 1911.

Leto XXIV.

Mladeniški labor.

24., 25., 26. in 27. avgusta se zbere v Ljubljani vsa zavedna slovenska in hrvaška mladina, kmečka, delavska in dijaška organizacija skupaj z Marijino, da pokaže, koliko je je in kaj je dozda naredila, in da se navduši za važno nalogo, ki jo v boju za napredek jugoslovanskih katoliških narodov v naši državi še čaka, da pokaže, kaj je ustvarila slovenska krščanskosoc. zveza.

Najpomembnejši bodo ti dnovi gotovo za slovenske Orle. To najmlajše dete naše krščansko-socialne Zveze je v kratkem času petih let krepko zrastle in je danes najlepša organizacija slovenskega ljudstva. Orel nosi vse nade slovenskega naroda in jih tudi hoče moško izpolniti. Njegova neutajljiva zasluga je, da je ni v Avstriji katoliško misleče mladine, ki bi bila politično bolj zavedna, izobražena in značajna kakor so slovenski fantje. Katoliško prepričanje ni našim mladeničem samo firma in šala, oni se tudi prizadevajo katoliško živeti. Veže jih trdna disciplina kakor vojake in ljubezen do dela jim je drugo življenje. Ljubijo svoj dom in tisti moške, ki bodo prišli iz vrst naših Orlov, ne bodo zapuščali rodne grude, ampak jo kakor pridne čebelice od zore do mraka obdelovali, jo bogatili in se v njej tako ukoreninili, da nas tujec nikoli ne bo pregnal od materinih grudi, od naše lepe slovenske zemlje in da si naše potomci ne bodo kruha iskali v tujini. Oni bodo družinski očetje, ki bodo gojili v svojih domovih tiste čednosti, ki storijo narode srečne in velike. Rvali bodo iz naše srede škodljivo zelišče polovičarstva, navduševali matere in očete, sinove in hčere vzgajali v moštosti.

Oni bodo nasprotnikom strah in sovražna kovarstva se bodo razbila ob njihovem pogumu. Blagoslov božji bo nad njimi in naše ljudstvo jih bo veselo. Ljubezen do Avstrije, do slovenske domovine, do dedne vere jim bo zvezda vodnica vse njihove dni in rod za rodom se bo vzgajal ob tem zgledu. To so, to bodo vselej naši Orli. Zato jih bomo dne 27. avgusta, ko bodo njihove čete ponosno korakale po beli Ljubljani, pristrčno pozdravljali in se sami ogreli ob njihovem mladostnem ognju.

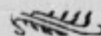

Kranjska podružnica Srebrnega križa in njen delokrog.

Društvo avstrijskega »Srebrnega križa« v pomoč vračajočim se rezervistom in njega podružnice so si stavile za nalogo, izvesti po določenih načelih organizirano podpiranje avstrijskih odsluženih vojakov vseh vrst, in sicer posebno ob času, ko se po aktivnem službovanju vračajo kot rezervisti v civilni poklic. To podpiranje se izraža v prvi vrsti na ta način, da društvo posreduje v korist tem osebam v ta namen, da se jim preskrbi delo in pa službe, in sicer upoštevajoč individualne razmere posameznega rezervista tako, da se skuša zagotoviti jim take službe, taka mesta in tako delo, katero odgovarja njihovim zmožnostim, njihovemu znanju ter poklicu, ki so ga izvrševali pred vstopom v vojaško službo. Poleg posredovanja dela in preskrbovanja primernih služb ima društvo »Srebrnega križa« namen, dati rezervistom moralno in gmotno podporo, zlasti tudi v ta namen, da se

jim omogoča ali vsaj olajša obrtna in pridobitna samostojnost, eventualno tudi na ta način, da se jim omogoča pridobiti si popolnejšo in temeljitejšo izobrazbo v njihovem poklicu. Delavnost »Srebrnega križa« ima poleg tega tudi karitativno stran, ki se izraža v tem, da se rezervistom, ki so brez sredstev, naklanja začasne podpore ter da se obolelim daje bolniške podpore.

Iz teh kratkih navedb je razvidno, da ima društvo jako lepe, resne in koristne namene. Delovanje društva more postati odlične koristnosti in vrednosti tako za osebe, ki dela iščejo, kakor za osebe, katere potrebujejo primernih uslužbencev in delavcev. Kranjska podružnica »Srebrnega križa« bode posebno pozornost posvečala odsluženim vojakom, ki so doma na Kranjskem ali pa žele na Kranjskem dobiti si dela ali službe. Po prebiti vojaški službi je obilo sinov naše kranjske dežele v veliki in resni zadregi, kam se obrniti. V tej nepoučenosti in zadregi si prav često ne morejo dobiti primernega zaslужka in tako se zgodi, da se žal le prehitro udajajo pri nas naravnost nevarnemu nagnjenju ali pa zapeljivim vabilom ter odhajajo v najboljših letih iz domovine, kateri na ta način gredo v izgubo dragocene delovne moči. Ne more biti dvoma, da se bode prizadevanjem društva »Srebrnega križa« posrečilo v pre mnogih slučajih zblizati in zediniti osebe, ki službe iščejo, in pa osebe, ki imajo delo in službe. Delovanje more biti tem bolj uspešno, ker se naše posredovanje naslanja neposredno na sodelovanje vojaških oblastev.

Političen pregled

CESAR NA VOJAŠKIH VAJAH.

Cesar se sredi septembra udeležil velikih vojaških vaj na severnem Ogrskem ter se za časa svojega štiridnevnega prisostovanja nastani v mestu Felső-Vizkoz, kjer bo imel svoje glavno stanišče. Tako je pretekle dni obvestila cesarjeva zasebna pisarna pripravljavni odbor mesta Eperjes, ki slovesno sprejme cesarja. Vse ceste iz Eperjesa do glavnega stanu cesarjevega za časa prisostovanja velikim vajam v Felső-Vizkoz že popravljajo. V poslednjem mestu napravijo tudi električno razsvetljavo ter so organizirali (pripravili) meščansko ter vojaško požarno službo. Napovedano prisostovanje cesarjevo letošnjim glavnim vojaškim manevrom (vajam) je jaseh dokaz o popolnoma povrnelem cesarjevem zdravju, kakor je povedal zadnji »Domoljub«.

SOCIALNO ZAVAROVANJE — POSLABŠANO?

Ministrskemu predsedniku Gautschu (Gavču) so izročili zastopniki industrijskega (podjetniškega) sveta spomenico, v kateri dokazujejo seveda s svojega izkoriščevalnega stališča potrebnost poslabšanja socialnega zavarovanja, kar je bilo od »uboghi« (?) fabrikantov »kuponstrižev« ter vedno višjih dividendarjev pričakovati že tedaj, ko je prejšnja vlada prvič predložila ranjki zbornici predlogo o socialnem zavarovanju, ki vsebuje za delavce vsaj toliko ugodnosti, da bi mu tedaj, ko mu pridna trudna roka omahne in iztrpljeno telo oslabi, da ni več za delo in ima toliko pokojnine ali starostne preskrbe — če jo sploh ima! — da je »premalo za živeti, preveč pa za umreti«, kakor je, žal, že itak prebogosto popis bede teh revežev-trpinov na stara leta postal že pregovor! Gautsch je te industrialce sicer, kakor to sploh s sleherni deputacijo stori, prav prijazno sprejel in jim obljubil, da bo sam natančno proučil spomenico. Povedal jim je tudi, da vlada želi, da se socialno zavarovanje izvede zares v zakon in se zato svojčas zopet predloži zbornici. Več pa jim za enkrat še ne more izjaviti. Vsa delavska društva slovenska, združena v krepki Jugoslovanski Strokovni Zvezi, prirejajo baš te dni z opravičeno ogorčenostjo sijajne protestne shode proti takim napadom presitih industrijcev, fabrikantov na delavsko prepotrebno starostno zavarovanje. Vlada predloga je določala, da dobi delavec ali delavka pravico do pokojnine z izpolnjenim 65. letom, industrijci pa hočejo, da šele s 70. letom. Po prvotnem vladnem načrtu bi država prispevala k pokojninski renti delavčevi z letnimi 90 kronami. Pa fabrikantje pravijo, naj prispeva država le 60 kron. Zato je načelstvo Jugoslovanske Strokovne Zveze pozvalo vse svoje skupine, vsa pri njej včlanjena

delavska društva itd., naj prirede zoper to delavstvu nevoščljivo postopanje fabrikantov še pred otvoritvijo druge ljudske zbornice protestne shode, na katerih naj krepko, na ves glas dajo duška opravičenemu protestu in ugovoru na take napade na delavske pravice, kar so društva v polni meri tudi storila.

Rdeči bratci demokratije pa zavzemajo glede tega napada na delavske življenjske interese zelo posebno značilno stališče, pa kljub temu vedno z vso dolžino svojih, le farbajočih jezikov trdijo in vpijejo, da le oni pravzaprav zastopajo delavske koristi! Mokraški listi obravnavajo ta napad industrijcev na delavsko starostno preskrbo tako polahko in nežno, z žametastimi rokavičkami, da se jasno vidi, da socialna demokracija ni zdaleka več tista stranka — če so sploh res bili kdaj! — ki bi znala braniti z vso odločnostjo, z vsem zavzetjem in prepričanjem tako eminentno, vitalno važne delavske koristi in pravice. Pokazali so s tem svojim »korajžnim« obnašanjem rdeči mokrač, da so oni tista stranka, ki se krepko — boji fabrikantov!

Voditelji demokratski se tudi nič ne zganejo, da bi klicali svoje pri napadu tudi v živo prizadeto delavstvo na protest zoper industrialni svet, ki zna vedno vplivati na vsako vlado. Pa kako naj bi tudi nastopila rdeča demokracija, ki je ob volitvah prodrila na Dunaju le s pomočjo izkoriščevalcev delavstva, proti njim resno, saj je zvezana z njimi. Zato pa dosedaj tudi še ni storila ničesar radi tega napada proti njim. Čujte pa, pošteni slovenski ljudje, kako modro se je sedaj izognila svoj pravi dolžnosti. Socialisti so se vrgli na vir prave svobode — na katoličanstvo in najodločnejše zagovornike in branitelje resnične svobode, katoliške duhovnike, kakor da bi bilo katoličanstvo, oziroma katoliški duhovniki uprizorili napad na delavske koristi!! Jugoslovanska Strokovna Zveza, edina resnična zastopnica slovenskega krščanskega delavstva pa je v resnici z vso odločnostjo storila vse, kar treba, ko se potegne za pravice tako izkoriščenega stanu, kakor je ravno delavski stan! — Pošteni delavec slovenski, beri in sodi, katera organizacija in stranka ti da pravo pomoč in katera te spusti po — vodi!

ZASEDANJE DRŽAVNEGA ZBORA.

Čehi se upirajo, da bi se že v tem poletnem zasedanju zbornice obravnavala in rešila bančna predloga ter bi se prvič razpravljalo o novi brambni postavi, ki jo sedaj tudi opozicija v ogr. državnem zboru obstruira. Zaradi tega bo poletno zasedanje avstrijske zbornice le prav kratko, najbrž le do 5. avgusta. Delovni program, to je načrt, o čem bo vršila zbornica svoje delo, določijo načelniki strank pri posebni seji načelnikov. Tudi volitve v delegacije izvrše v tem zasedanju.

VSTAJA V ALBANIJU.

Dasi so Turki zakrivali, da bi še imeli z vstajo opraviti, so se sedaj ven-

dar povzpeli do tolikega — junaštva, da priznavajo, da albanska vstaja res še ni končana. Uprli so se sedaj še drugi rodovi v južni Albaniji, junaški Malisori pa, o katerih se poroča, da so jih Turki že obkolili, še vedno nečejo odložiti orožja. Turki so tudi onim vstašem, ki so bežali pred Turki v Črnogoro, že drugič podaljšali rok, sedaj se pa poroča, da je turški poslanik v Črnogori naznanil tam bivajočim vstašem osem točk, ki obsegajo razne ugoditve Malisorom, če se povrnejo ali ne, da jih Turki vseeno izvedo: priznajo njih jezik, domače šole ustanove itd.

OB OTVORITVI DRŽAVNEGA ZBORA.

V soboto popoldne se je konstituiralo »Poljsko kolo«. Za predsednika je bil izvoljen Bilinski, podpredsedniki so: vitez Abrahamovicz, Stapinski, Leo in Buzek. Za zborničnega podpredsednika nameravajo kandidirati dvornega svetnika dr. Germana. Bilinski je naglašal, da se mora povečati delovna večina. V parlamentarno komisijo so bili izvoljeni poslanci Jaworski, vitez Korytowski, dr. German, grof Skarbek, Długosz in Sredniawski.

Nacionalno-demokratski in radikalni Rusini nameravajo ustanoviti skupen klub.

Poslaniška zbornica je imela 17. t. m. prvo sejo ob 11. uri dop., gosposka pa ob tretji uri popoldne. Starostni predsednik je dr. Fuchs, ki je imenoval osem najmlajših poslancev za zapisnikarje. V torek je otvoril cesar slovesno s prestolnim govorom v dvorcu državni zbor. V sredo so izžrebali oddelke, ki bodo pregledali volilne akte. V petek se potrdijo tisti mandati, proti katerim ni ugovorov. Nato se izvoli predsednik, 7 podpredsednikov, 16 zapisnikarjev in dva reditelja.

Sodi se, da se reši v poletnem zasedanju bančna predloga, vse se pa upira proti razpravi o brambni predlogi. Kakor sodijo, bo zbornica rešila konstituiranje, nujne predloge glede na dogodke v Drohobyczu, podporne akcije za Češko in Bukovino, soc. demokratsko obtožbo proti kabinetu Biełnerth III. in bančno predlogo.

Zlata doba

KRVNIK ALKOHOL.

(Iz holandščine.)

V vrtni lopi indijske hiše je stala mlada gospa. Bila je žena nekega podčastnika Marsa. Zamišljeno oko ji je zrlo vun v prosto naravo, njene misli pa so bile daleč odtod; plavale so tja v njen rojstni kraj onkraj daljnega morja. Cela njena preteklost je stopila pred njeno dušo. Oh, kaj bi dala za urice, ko je doma tekala kot deklica, ljubljena od vseh domačih! In ko je pozneje stopila v zakon z Marsom, kako je ljubila svojega moža. Toda tudi on

jo je ljubil. Nobene želje ji ni odrekal, vsako količkaj naporno delo in težavo ji je prizanesel. Ko je moral pozneje oditi v Indijo, ga ni zapustila. Zapustila je vse domače in drago domovino in šla z njim v daljino, vročo Indijo.

Bila je tedaj še vedno z njim srečna. Saj je bil tako dobrega in mehkega srca! Vendar ni bil popolnoma isti, odkar sta bila tukaj. Je pač imelo vroče podnebje tudi nanj svoj vpliv, posebno, odkar je dobival opojne pijače. Vlada je namreč dovolila vojakom vsak dan gotovo mero opojne pijače. Večkrat je že prišel bolj pozno domov. Včasih je bil tako slabe volje, da jo je že začelo skrbeti.

Kar zasliši njegove korake. Prihaja. Kaj mu je, da je danes tako slabe volje, da gleda tako divje okolu. Kar stresla se je uboga žena pred njegovim pogledom.

»Dragi mož, kako ti je?«

»Molči, nočem nič slišati od tebe.«

»Pojdi sem, to ni tvoja misel.«

Toda on jo sune proč.

»Tiho, drugače te ustrelim.«

Toda prestrašena žena še vedno ni mislila, da meni resno in ga je hotela pomiriti. Toda ta zagrabi puško, pomeri nanjo in ustrelil. Smrtno zadeta se zgrudi zraven njega na tla.

Strel so slišali tudi drugi. Vderejo v sobo in zagledajo žalosten prizor. Mož stoji sredi sobe, onemel, kakor iz kamna, njegova žena pa v lastni krvi na tleh zraven njega. Sprašujejo ga, toda on jim ne da odgovora. Ne vidi nič, ne sliši nič. Jasno jim je bilo, da jo je ustrelil. Pravica zahteva zadoščenja. Zato ga zvežejo ter odvedejo v zapor. Mirno, brez upora se jim da odvesti. Takoj, ko pride v ječo, zaspi.

Drugo jutro se zbudi. Gleda okolu sebe, gleda, in ne razume, kje je, kaj se je z njim zgodilo? Zakaj je prišel v ječo? Včeraj se je napil — no, da, napil se je že parkrat in ga niso zaprli. Zakaj so ga sedaj?

»Ne veste, da ste umorili svojo ženo?« ga vpraša njegov strežaj.

»Jaz — umoril svojo ženo? Je-li mrtva? In da sem jaz to naredil?«

Mož je bil uničen. Tresel se je kakor trepetlika. Duška si je dal šele s solzami, ki so mu privrele iz strtega srca. Tudi strežaj je bil ganjen.

»Ste li imeli kak prepir z njo?« vpraša strežaj.

»Prepir? Z njo? Nikdar. Saj je bila najljubša, najboljša žena. Nič ni drugega krivo kakor pijača, prokleta pijača. Kaj sem vendar naredil!«

Postava je zahtevala njegovo smrt. Njegov stotnik ga je večkrat obiskal v ječi. Smilil se mu je ubogi mož, ki je bil prej vedno vzor-vojak. Najbolj je vanj zaupal. Videl je koliko trpi na duši. Hotel mu je vsaj nekoliko olajšati strašno gorje s tolažilnimi besedami.

Prišel je k njemu zadnjikrat. Srčno sta si stisnila roke zadnjikrat na zemlji, in obsojenec je še rekel: »Gospod stotnik, kako lahko bi bilo moje življenje drugačno, blagoslov za mojo ženo in čast za mojo stotnijo. In kaj

sem sedaj naredil! Sreča je izgubljena, čast izgubljena! Mlado življenje moje žene, moje, vse izgubljeno!« Solze mu zaduše glas; tudi stotnik si je obrisal solze in rekel:

»Moj dragi, morem še kaj za te storiti?«

»Da, gospod stotnik, ko bom mrtev, Vas prosim, povejte celi stotniji v mojem imenu, da je pijača ona vrv, ki mi bo sedaj zadržila vrat.«

»Dobro, izpolnil bom. Želite še kaj drugega?«

»Pač, prosim, pišite mojim starišem, kaj se je zgodilo, toda prosim, pri-zanašajte, kolikor morete.«

Stotnik mu je tudi to obljubil, in čez nekoliko časa je padel nesrečni mož kot druga žrtev pijančevanja.

Prešel je dan, dva, in še ni mogel izvršiti stotnik naročila podčastnikovega. Naposled pravi svoji ženi: »Podčastnik Mars mi je dal neko naročilo za mojo stotnijo in ne vem, kako bi to izvršil.«

»Zakaj ne?«

»Nimam poguma.«

»Nimaš poguma? Vendar, dragi mož, kako, da ne bi imel častnik poguma kaj takega storiti?«

»Res ne vem, kako bi to povedal. Poslušaj, naročil mi je, da naj povem vojakom, da je pijača ona vrv, ki mu je zadržila vrat. In ker sam tudi pijem, dasi malo, nimam nič kaj veselja, da bi naročilo izpolnil. Čutim, da tudi jaz nisem prost te vrvi.«

»Dandaj, zakaj pa ne bi pustil pijačo? Odreži najprej ti vrv!«

»Kaj? neham naj piti? Tudi enega kozarca ne bi pri obedu spil?«

»Zakaj ne? Jaz za svojo osebo ga bom lahko pogrešala.«

Tedaj je podal stotnik vrli ženi roko in dejal: »Zopet si mi pomagala iz zagate, draga moja. Sam bom razglasil vojakom naročilo Marsovo in jim tudi povedal, zakaj nisem tega prej izvršil in kaj da sem sedaj sklenil. Za uboge-ga Marsa je seveda sedaj prepozno, toda druge družine moremo še obvarovati tako žalostnega konca.«

Bil je mož - beseda.

LISTEK

Krmar Milanovič.

Prosto po Russellovem romanu
»Krmar Holdsworth.«

(Dalje.)

»Halo, gospod! Vstanite! Treba bo zajtrkovati!« je klical Mirtič in pri tem jezno in osorno stresel igralca za ramo. Oba mornarja sta namreč smatrala Albina za ničvrednega, širokoustnega strahopetca, zato sta ga prezirala in zaničevala.

Ubogi igralec je s skrčenimi nogami in obraz zakrit z rokami ležal počez

v čolnu. Na Mirtičevo klicanje je samo stresel z glavo, ne da bi jo dvignil ali kaj odgovoril. Zato ga Mirtič, misleč, da je vsled dolgega ležanja in mrzlega nočnega zraka odrevenel, zgrabi za rame in kakor snop slame postavi na noge.

Ko je Albin stal, se je z zaničljivim nasmehom ozrl po okrog stoječih, in ta nasmehe je dajal njegovemu obrazu nek ostuden, da, skoraj peklenki izraz; kajti bil je smrtno blede in v njegovih izbuljenih očeh je plamtel divji ogenj; ustne so mu bile modre in zvite, da so se iz ust svetlikali beli, jezno škrtajoči zobje.

»Le zasramujte, vi predrzni, nesramni nevoščljivci! Le žvižgajte kolikor hočete!« je siknil in jezno zaškripal z zobmi. »Kdo mi more odrekati slavo in čast! Preveč neumni ste, da bi me mogli umeti. No, ali ste me morda že kdaj videli, ko sem nastopal v burkah, v veselo- in žaloigrah? Hočete morda, da vam kaj zapojem ali zaigram? Le poslušajte in čudite se!«

In razprostrl je nad morjem svoje roke in z močnim glasom zapel divjo, obupno pesem, da je groza obhajala poslušalce. Ko je končal, je zopet zavpil zaničljivo:

»Zlobneži, kaj pravite na to? Le zmajujte, le sikajte, da zblaznim vsled tega! Ha! ha! ha!«

Nekaj groznega je bil ta njegov smeh. Mornarja sta se strahoma pomaknila nazaj.

»Zblaznel je vsled bojažni in strahu,« je pošepetal general.

Vdova si je z rokami zakrila obraz.

»Zamjan,« veli Milanovič pomorščaku, »zmešaj nekoliko ruma z vodo in daj mu to s kosom prepečenca.«

Igralec res vzame ponujano pijačo in kruh ter je oboje nekaj trenutkov začudeno opazoval. Nato pa naenkrat s silnim glasom zavpije:

»Gospoda moja! Jaz sem Timon, slavni atenski meščan in zagrizen sovražnik ljudi.« Zaničljivo se smeječ je za trenutek umolknil. — »A predno je izgubil razum, je pozval svoje prijatelje, naj pijejo, s temi besedami: »Psi, le ližite!«

Ko je to izgovoril, je izlil pijačo Milanoviču v obraz, posodo pa vrgel ob čoln, da se je razdrobila. Nato je pa zaglal v valove kos prepečenca in vpil: »S tem, s tem bom nasitil vetrove!«

»Držite ga!« zavpije Milanovič, ko zapazi sumljivo igralčevo kretnjo. A še predno sta ga mornarja mogla prijeti, je blaznež že z divjim krikom in krohotom planil iz čolna in izginil med valovi.

»Tamkaj, glejte, se je prikazal iz vode; še ga moremo rešiti. Hitite!« Tako je obupno vpil general in ves razburjen vil z rokami.

»To je žalibog sedaj nemogoče, gospod general,« je odgovoril žalostno, a vendar odločno Milanovič; »kajti gotova je naša poguba, če bi sedaj pri tako razburkanem morju hoteli ustaviti čoln.«

Se enkrat je bilo videti potapljalčega se igralca, kako je iztegoval roke proti nebu, da bi se rešil; toda v istem trenutku je prihrumel nov val in ga za vedno zagrnul v hladni morski grob.

General je zopet sedel in otožno zamisljen z roko podprl glavo. Na vdovo je ta pretresljivi dogodek tako vplival, da se je skoraj brez zavestnosti zgrudila na tla. Zamjan ji je kanil na ustnice par kapljic ruma, kar jo je zopet nekoliko poživilo. Začela je pritaženo ihteti in strastno pritiskati sinčka k sebi na prsa; med tem pa se je vedno ozirala nazaj na kraj nesreče. Preteklo noč se je bila popolnoma izpremenila. Oči je imela vdrite, obraz je bil star in suh. Popolnoma premočena obleka je kakor prilepljena visela na njenem izmučenem telesu. Tudi deček je bil izgubil nekaj svojega otroškega značaja. K mami se je pritiskajoč je sicer slastno užival trdi kruh, a njegove oči so se vedno vprašujoč in s strahom ozirale okrog.

Nenadna in pretresljiva igralčeva smrt je vplivala na vdovo in na generala silneje kakor na mornarje. Ti so se namreč predobro zavedali svoje lastne nevarnosti, v kateri je viselo vsak trenutek njihovo življenje; zato se niso dalje zmenili za strašni dogodek. Zavzili so svoj zajtrk, dočim se ga general niti dotaknil ni, gospa Završnikova je pa le na Milanovičevo prigovarjanje vžila par skorjic.

Okrog poldne je veter utihnil; zato je Milanovič čoln obrnil v smeri proti jugu - vzhodu. Solnce je močno prigrevalo, kar je na gospo Završnikovo vplivalo prav ugodno. Tudi mali Zdravko je vsled tega postal živahnejši. Z Milanovičevo pomočjo je pritrdil na vrhico zakrivljeno iglo in tako dobil trnik za ribolov, da si je z njim kratil čas. V sredi popoldneva je postala popolna tihota, od nobene strani ni zapihljala niti najmanjša sapica. Južno stran neba je zakrila tanka marena, kar je bilo znamenje, da nastopi vročina in brezveterje. Čoln se je lahno zibal na mirni morski gladini, da je jadro le leno udarjalo ob jambor.

Pojavilo se je nekaj delfinov, ki so se za lučaj od čolna oddaljeni razposajeno igrali in veselo plavali proti jugu.

»Delfini plavajo vedno v oni smeri, od koder ima priti veter,« pripomni Mirtič.

»Da, navadno pravijo tako,« odvrne Milanovič; »vendar pa se bojim, da ne bomo imeli danes nikake sape.«

Vse je zrlo, kako so se gibčne živali premetavale nad vodo in nagajivo prevračale kozolce, a kmalu so jim odplule izpred oči in morská plan je bila zopet pusta in prazna.

Dan se je nagibal h koncu; da bi zato izrabil še zadnjo dnevno svetlobo in da bi imel kolikor mogoče širen razgled, je splezal Milanovič ob jamboru navzgor. Skrbno se je oziral okrog, a njegovim očem se je nudila le brezmejna morská gladina.

Solnce je veličastno zašlo. Začelo se je mračiti. Tu in tam se je lesketala na nebeškem svodu kaka zvezdica. Turbna, brezupna nočna tema je znova objela samotno plavajoči čoln in njegove prebivalce. Zavladala je globoka tišina, niti najmanjši vetrič ni zganil ozračja. Ker je bilo torej jadro sedaj brez pomena, zato ga odpnejo in Milanovič zagrne z njim vdovo in njenega sinčka. Milanovič je nato čul do desetih; njega je nadomestil Mirtič, o polnoči pa je prišel na vrsto Zamjan. Tako so se ti trije vrstili celo dolgo, tiho noč do ranega jutra.

Proti jutru je bil na straži Mirtič; opazoval je svetlo jutranjo zarjo, ki je začela obžarevati vzhodno nebo. Kar se mu zazdi, da daleč na vzhodu nekaj vidi. Hitro pokliče Milanoviča; ta skoči pokonci in zre naokrog.

»Tja v oni smeri poglejte, gospod Milanovič,« pripoveduje Mirtič in kaže s prstom proti jugovzhodu, kjer je bila videti bela točka.

Milanovič nastavi roke v obliki dalnogleda na oči, gleda nekaj časa skrbno proti oni točki, nato pa radosten vzklikne: »Jadra! jadra!«

»Ker ni vetra, pa ne more ladja dalje, kakor mi,« zavpije Mirtič, da so se speči takoj prebudili.

»Pripravite vesla!« zakliče Milanovič mornarjema. »Jadra, gospod general! Ali jih vidite? Gospa Završnikova, Bog nam je poslal rešitev. Sledite smeri mojega prsta! Ladja leži mirno in se ne gane. Ne more nam uiti. Hura!«

Komaj je Milanovič ves razvnet dokončal te besede, sta mornarja že prišla za težka vesla; čoln se je zganil in gnan od krepkih rok je še precej urno drsel proti kraju, kjer se jim je obetala rešitev. Gospa Završnikova je ganjena tiho plakala; general, ki vsled svoje starosti že ni bil več med najkrepkejšimi in ki je bil vsled tiho prestalega trpljenja in razburjenja vidno onemogel, je z mrzlično napetostjo in z žarečim obrazom nepremično zrl za belo liso na vzhodu. Zamjan in Mirtič sta pa med tem drug drugega bodrila k novemu pogumu in se vsak trenutek ozirala nazaj čez rame, da bi videla uspeh svojega napornega dela. Ker je bil pa čoln težak in je imel le dve vesli, zato je kljub skoraj nečloveškemu trudu obeh veslačev prevozil komaj tri milje na uro.

Ladja je bila, ko so jo zjutraj zagledali, oddaljena gotovo najmanj devet milj in šele po preteku ene ure so se prikazala njena velika jadra; ladjino truplo pa je ostalo še nevidno.

Mornarja sta sčasoma omagala. Milanovič poda vsakemu požirek ruma, sam pa prevzame eno veslo, drugo si je pa izprosil general. Ker je pa poslednji precenjeval svoje moči, zato je že čez nekaj minut ves izmučen in težko sopeč pustil naporni posel.

Okrog sedme ure se je prikazalo tudi ladjino telo, in Zamjan, ki je imel posebno dobre oči, je kmalu spoznal, da imajo pred sabo veliko trijadrnico z razpetimi jadri.

Da bi vzbudil pozornost tuje ladje, pripne Mirtič na vrhu jambora kot zastavo ogrinjalo gospe Završnikove. Ko se je pa čoln vedno bolj bližal ladji in je bilo mogoče na njej že opazovati posamezne dele, je ta pogled vdovo tako prevzel in razburil njene bolne živce, da se je istočasno smejala in jokala. General je vstal, vihtel robec v zraku, pri tem pa kakor v zmedenosti govoril sam s seboj.

Vsak se je trudil, da bi na kakem znamenju mogel spoznati, da so jih na tuji ladji zapazili; a ničesar ni bilo videti. Kar zakliče čez nekaj trenutkov Milanovič: »Zamjan, Mirtič, poglejta vendar tja, kaj vidita?«

Ona dva sta takoj odložila vesla in se ozrla proti ladji. Po kratkem molku reče Zamjan: »Dim prihaja iz ladje. Ali ne vidite? Poleg velikega jambora se vije v zrak modra črta.«

»Meni se tudi tako zdi,« pritrdi Mirtič in si briše z rokavom pot s čela. »Morda so pristavili k ognju kotel, da si skuhamo čaj. Le pogumno naprej, da hitreje dosežemo svoj cilj.«

Zopet so zaškripala vesla, voda je zašumela in ogrinjalo na jamboru je zaplapolalo. Tako je preteklo kakih pet minut, kar zakrije neka temna senca ladjina jadra. Črni oblaki dima se dvignejo iz ladje in obvisijo na jamborih; njim slede vedno gostejši, vedno temnejši.

»Ladja gori!« zakriči Milanovič. Kakor okameneli so obstali vsi pri tem klicu in nemo in prepadeno zrl dim, ki je v nekaj trenutkih zakril celo ladjo in se v temno-modri črti pomikal počasi proti jugu.

Ta nagla izprememba, to nenadno uničenje vseh lepih nad je bilo pregrozno, preveliko, da bi bili mogli takoj čutiti njegovo usodepolno težo. Groza in strah sta se izražala na obrazih nesrečnežev.

Čez nekaj časa vendar prekine Milanovič molk, rekoč: »Ali je videti kje kak čoln?«

Vse je molčalo, le Mirtič odgovori: »Po mojem mnenju so ladjo potniki zapustili že pred več urami.« Vsekakor je sodil prav, kajti v resnici ni bilo nikjer sledu o kakem čolnu, nikjer sledu o kakem živem bitju. Ogenj, ki je moral na vsak način nastati v osrčju ladje, si je bil že sedaj naredil prosto pot.

Za dimom je švignil iz ladje tudi plamen, ki je kmalu začel lizati jadra in jambore. V nekaj minutah je bila vsa ladja en velik plamen. Ležala je sicer kakih pet milj oddaljena od čolna, vendar se je razločno čulo prasketanje ognja in cvrčanja vode, ko so padali vanjo goreči tramovi.

Nad eno uro je trajal strašni prizor, a nikdo v čolnu ni zinil niti besedice med tem časom. Zdelo se je, kakor da ne morejo verjeti, da so v resnici uničene vse sladke nade, ki so že od solnčnega vzhoda napolnjevale njihova srca. Minulo je nekaj časa, predno so prišli do prepričanja, da to niso sanje, ampak živa, bridka resnica, tako

neverjetna, tako kruta in uničujoča je bila ta nesreča.

Ko so bila že vsa jadra z drogovi vred popadla v morje in so tleli samo še konci jamborov, tedaj je bilo, kakor bi se naenkrat hotel cel goreči nestvor dvigniti v zrak. Ogenj, kakor bi ga zadušila nevidna moč, ugasne, nad vodo pa se dvigne temen, gost oblak. Skoraj istočasno pa strese ozračje silen pok, tako glasan in mogočen, kakor grom med gorami. Oblak splava kvišku, mesto pa, kjer je ležala ladja, je bilo prazno, le tuintam so ogoreli ostanki plavalci po samotni morski gladini.

»Gospod Milanovič,« prekine s slabotnim glasom general turobno tišino, »sedaj verjamem — in umrjem.«

Vse se je pri tem klicu ozrlo na starega gospoda, ki se je zgrudil na klop, z roko pritiskal na srce in dihal hitro in krčevito. Ko vidi Milanovič njegov smrtnobledi obraz, hiti k njemu in položi njegovo glavo na svoja kolena.

»Ne, ne, gospod general, ne govorite tako. Presenečenje je bilo veliko, prevara strašna, a vendar zaupanja v Boga ne smemo izgubiti. On ne bo pustil, da bi poginili v morskih valovih. Zamjan, hitro nekoliko ruma! Gospa Završnikova, namočite v vodi robec in dajte ga meni.«

Od ponujane pijače je zavžil bolnik le nekaj kapljic, nato pa je zopet začel močnejše hropeti in stiskati pesti. Gospa Završnikova mu je hitro položila na čelo mokri robec, Milanovič mu je pa odvezal ovratnico.

»Ne vem — ne vem, kaj naj vendar — to pomenja,« je jecljal general, njegove oči pa so postajale vedno bolj motne. »Če je smrt, smrt . . . sem pripravljen . . . Bog mi bo usmiljen in mi bode . . .« Naenkrat je obmolknil.

»Pogum, gospod general, saj vam bode kmalu odleglo,« je tolažil Milanovič. »Požar ladje je bil res težak udarec za vas, a bodete ga prenesli in pozneje še mnogokrat mislili nazaj na čas, ki ga doživljamo sedaj. Trdno zaupanje v Boga, s katerim ste nas vedno navduševali, bo tudi vam pomagalo in vam dalo zopet novih moči.«

Lahen nasmeš je za trenotek razjasnil obličje starega vojaka. Zamrnil je nekaj nejasnih besedi, nato se pa hipoma vzravnaval pokonci, pokazal z žarečimi očmi v daljavo in zaklical:

»Glejte, tam, tam vidim svoje rojstno mesto! V oni hiši na desno sem zagledal luč sveta . . . in tudi vrt vidim, na katerem sva se tolikokrat igrala z mojim bratrancem . . . sedaj je profesor in kakor pravijo slaven učenjak . . . Kako vendar mineva čas!« je vzdihnil ves truden. »Aha, tudi moja žena z malim v naročju je tukaj! . . . Vabi me k sebi . . . Takoj, takoj . . . že prihajam . . . Z Bogom, dragi moj!«

Naredil je kretnjo, kakor bi se hotel navzočim pokloniti, a pri tem mu pade njegova častitljiva glava na prsi; dvigne jo še enkrat, pogleda z osteklenimi očmi okrog in smehlja se po-

šepeče: »Da, draga ženka, že prihajam, že prihajam!« Pri teh besedah pade vznak v naročje Milanovičevu. — Stari, dobri general je končal svoje trpljenje.

Milanovič je nalahno položil njegovo truplo na tla in čezenj pogrnil jadro, da bi ga potem, ko bo vdova spala, izročil hladnim morskim valovom.

Smrt generalova ga je bila tako pretresla, da dolgo ni mogel izpregovoriti niti besedice. Vdova je sedela kakor okamenela in zrla vsa obupana nepremično po morju. Njen sinko je po tleh priplezal do njenih nog in se jih oklenil, a vse njegove kretnje, niso več pričale o njegovi prejšnji živahnosti. Mornarja, katera je bila ujezila bridka prevara, sta govorila o upanju na rešitev in o zgoreli ladji.

»Kje je vendar moštvo ladjino ostalo?« pravi Mirtič.

»Rad bi videl, da bi jih srečali, vsaj zaradi družbe,« meni Zamjan.

Celo popoldne je bilo brez vetra. Lahna megla se je dvigala na obzorju. Šele proti večeru je zapihala od severa hladna sapica; zato so jadro zopet obesili in čoln obrnili proti jugovzhodu.

Noč je zopet razgrnila svoja temna krila nad morsko gladino, veter je pihal še vedno. Ko je gospo Završnikovo objel spanec, so oni trije dvignili generalovo truplo. Zvezde so obsevale blede obraz starega moža. Oči so bile zaprte, usta so pa še vedno pričale o generalovi odločnosti; z belimi lasmi se je pa poigraval lahen vetrič.

Čez nekoliko časa izpregovori s tihim in tresočim glasom Milanovič: »Naj Vsemogočni milostno vzame k sebi v nebo dušo tega plemenitega moža, katerega truplo nameravamo sedaj izročiti morskim valovom; naj mu da večno plačilo po našem Gospodu in Očrešeniku Jezusu Kristusu. Amen.«

»Amen,« je zadonelo iz ust obeh mornarjev.

Vsi trije so potem s spoštovanjem prijeli mrtvo truplo, ga dvignili na čolnovno steno in ga nalahno spustili v hladne valove. Še za en hip so se zasvetili na temni gladini srebrno-beli lasje; nato ga je zagrnila voda. Tako je šel k večnemu počitku stari, dobri general.

(Dalje prih.)

Zaroka bodočega avstrijskega prestolonaslednika.

Iz Via Reggio je došla nedavno vest o zaroki praesumtivnega avstrijskega prestolonaslednika, nadvojvode Karola Franca Jožefa s princesinjo Zito Bourbon-Parma. Nadvojvoda Karel Franc Jožef je za prestolonaslednikom, nadvojvodo Franc Ferdinandom, prvi upravičeni dedič avstrijskega prestola ter je sin pred nekaj leti umrlega nadvojvoda Otona in saške princesinje Marije Jožefe. Star je 24 let, med tem ko šteje njegova nevesta samo 19 let. Nevesta je hči vojvode Roberta Bourbon-Parma in vojvodinje Marije An-

tonije, roj. infantinje Portugalske. Njena mati je vdova in biva v Avstriji. — Pretekli torek je nadvojvoda pričakoval svojo nevesto v Pontebli, ki je dospela preko državne meje z italijanskim brzovlakom ob 10. uri dopoldne. S princezinjo Zito se je pripeljala njena mati in tri sestre. Po pripravljenem sprejemu je nadvojvoda Karel Franc Jožef nadaljeval vožnjo z nevesto, njeno družino in svojim spremstvom v posebnem dvornem vagonu proti Neumkirchenu. Občinstvo jih je povsod živahno pozdravljalo.

REŽISERSKI TEČAJ.

»Ljudski oder« v Ljubljani priredi na novem ljubljanskem odru v »Ljudskem domu« v dneh 14., 15. in 16. septembra t. l. tridnevni kurz za podeželne režiserje, voditelje iger in najboljše igralce in igralke naših društev. V tem kurzu se bo podalo udeležencem vse, kar je treba, da igra vspe, bodisi glede študiranja igre, ali režije, zidave odra, kostumov, uporabe kulis, lišpanja itd.

Vse kar se bo teoretično razpravljalo, se bo tudi praktično pokazalo. Tečaj se vrši pod vodstvom strokovnjakov in je brezplačen. Vsak udeleženec mora imeti po en iztis dr. Krekove igre »Tri sestre« in mora še predno pride v Ljubljano znati eno ulogo, naj bo že katerokoli te igre. Pristop ima vsak član in članica vseh naših društev, ki so včlanjena v S. K. S. Z. Od posameznih društev se lahko oglasi do pet igralcev. Ker je število udeležencev omejeno, se

bo oziralo to pot na tiste, ki se bodo preje prijavi, in v tistem redu, v katerem se bodo prijavili. Prijave je pošiljati najkasneje do 31. julija na naslov: »Ljudski oder v Ljubljani«. Ako se oglasi za en tečaj preveč udeleženc

cev, se nekoliko pozneje priredi še drugi tečaj. Pri prijavitelju naj se vpiše krstno in rodbinsko ime, rojstno leto, kraj rojstva in eventualno šolsko izobrazbo. Udeležencem se bo poskrbelo v Ljubljani za ceno stanovanja in do-

bro in ceneno hrano.

Dr. Jan. Ev. Krek,
t. č. predsednik S. K. S. Z.

Luka Smolnikar,
t. č. predsednik »Ljudskega odra«.

RAZGLED PO DOMOVINI

Nov klub slovenskih in hrvaških poslancev v državnem zboru. Novoizvoljeni poslanci naše Vseslovenske Ljudske Stranke in dalmatinski pravaši so v soboto dne 15. t. m. soglasno sklenili osnovati enotno »Hrvaško-slovensko Zajednico« na podlagi programov Vseslovenske Ljudske Stranke in Hrvaške Stranke Prava. Zajednica šteje 24 članov, 20 Slovencev V. L. S. in 4 dalmatinske pravaše. Sestavilo se je predsedništvo in sicer za zdaj še provizorično, ker ni izključeno, da »Slovensko - hrvaški Zajednici« pristopijo še kateri drugi jugoslovanski poslanci. Načelnik je dr. Šusteršič, podnačelnik Dulibič in dr. Korošec.

Tabor naše mladine ne da miru našim »svobodoljubnim« liberalcem, in čim bolj se približuje čas 27. avgusta, tembolj besne in tulijo okolu sebe. V dosegu svojega barabskega namena se poslužujejo različnih laži, ki jih potem pošiljajo v zunanje, nam nasprotno liste. Namen njihov je prozoren: Nahujskati hočejo proti tej prireditvi, ki bo v čast celokupnemu narodu slovensko-hrvaškemu, vse nasprotnike, obenem pa tudi izposlovati pri oblasteh, da bi nam metala morda polena pod nogo. Toda prepričani naj bodo te vrste ljudje, da jih nihče več ne upošteva in da se dobra, poštena stvar tudi s silo ne bo preprečila! Mi vstajamo, zato jih je pa — strah in sram.

Župnik — župan. V Gunji v Istri je bil za načelnika občine izvoljen tamonjni župnik Gjuro Krbavac, ki je izvolitev sprejel in položil prisego. Ta občina je prva na našem jugu, ki ima župnika za župana.

Kaj bo z našimi prazniki? Časopisi so prinesli te dni iz Rima poročilo, da so sveti Oče na prošnjo angleških in francoskih škofov, upoštevaje delavne oziroma gospodarske razmere sedanjega časa, določili, da naj bo v katoliški cerkvi odslej samo osem zapovedanih praznikov, katere so dolžni katoličani praznovati. Ti prazniki so: Novo leto, Sveti Trije Kralji, Vnebohod, Sv. Peter in Pavel, Marijino Vnebovzetje, Vsi Svetniki, Marijino Brezmadežno spočetje in Božič. Po tem odloku bi odpadlo sledečih osem praznikov, ki bi se prenesli na prihodnjo nedeljo: Svečnica, Sv. Jožef, Oznanenje Marijino, Velikonočni ponedeljek, Binkoštni ponedeljek, Sveto Rešnje Telo, Rojstvo Ma-

rijino in Sveti Štefan. Ker pa pravijo sveti Oče, da naj škofje onih dežel, kjer bi se ne dala ta odredba izvesti tako, kakor se glasi, Rimu sporoče, ako želijo kak praznik ohraniti in ker je gotovo, da bodo z malimi izjemami vsi avstrijski škofje prosili, naj za naše kraje ostanejo v veljavi vsi dosedANJI prazniki, je pač nepotrebno vsako razburjenje, ki je skušajo naši liberalci in socialni demokratje radi tega vprašanja zanesti med naše ljudstvo. Sicer pa skrčenje števila praznikov v zgodovini katol. cerkve ni nič novega. Papeži so bili radi predruženih razmer večkrat primorani število praznikov spremeniti. Tako je sveta stolica leta 1802. določila vsled silne prekucije ob koncu 18. stoletja za Francijo samo štiri praznike, ki naj se obhajajo med tednom, namreč Božič, Vnebohod, Velik Šmarjen in Vse Svetnike.

Umrli je dne 9. t. m. na Rečici pri Bledu po kratki bolezni Jakob Pretnar, star šele 48 let. Mož je bil ves čas navdušen pristaš S. L. S. Z njim je legel k večnemu počitku eden najuglednejših mož v blejski občini.

Letošnji novomašniki v mariborski škofiji, ki bodo posvečeni 25. julija, so sledeči čč. gg.: iz IV. letnika: Ignacij Brvar, Sv. Lambert, dne 30. julija; pridiguje vlč. g. Josip Koblar, župnik, Sava, Kranjsko. Ivan Golec, Sv. Miklavž na Polju, dne 6. avgusta; pridiguje vlč. g. Franc Božiček, kaplan v Selnici pri Mariboru. Venčeslav Jastrobničnik, Sv. Florijan v Dolču, dne 6. avgusta; pridiguje vlč. g. Alojzij Arzenšek, župnik v Vitanju. Franc Kompolšek, Sv. Jurij ob juž. železnici, dne 6. avgusta; pridiguje vlč. g. Anton Laßbacher, kaplan v Dramljah. Ivan Ogulin, Semič, dne 30. julija; pridiguje vlč. g. Jakob Pavlovčič, župnik v Suhorju, Kranjsko. Franc Osterc, Sv. Križ pri Ljutomeru, dne 15. avgusta; pridiguje vlč. g. dr. Matija Slavič, nemški pridigar v Celju. Franc Pavlič, Sv. Peter pri Radgoni, dne 15. avgusta; pridiguje vlč. g. Alojzij Zamuda, župnik na Črešnjecvu. Iz III. letnika: Ivan Cilenšek, Gotovlje, dne 30. julija, pridiguje vlč. g. Franc Ogradi, opat v Celju. Franc Časl, Rečica, dne 20. avgusta; pridiguje vlč. g. Josip Tratnik, kaplan v Rajhenburgu. Franc Hohnjec, na Sv. Gorah pri Sv. Petru, dne 13. avgusta; pridiguje

vlč. g. dr. Josip Hohnjec, profesor bogoslovja v Mariboru. Josip Potočnik, Sv. Rok ob Sotli, dne 6. avgusta; pridiguje vlč. g. dr. Franc Kovačič, profesor na bogoslovju v Mariboru.

Odlikovanje. Častno svetinjo za 25letno zaslužno delovanje na polju ognjegastva so dobili člani prostovoljne požarne brambе v Šmartinu pri Litiji, in sicer gg.: Martin Adamič st., Fr. Adamič, Franc Hauptman, Franc Juvan, Lovro Porenta, Iv. Pečar st., Ivan Razboršek, Ivan Vozelj st. in Jožef Čoš.

Pogorelci v Gabrijah. V torek dne 11. t. m. je obiskal pogorelce v Gabrijah okrajni glavar in uredil, kako si naj hiše pravilno postavijo, da ne bo take tesnobe in tudi v prihodnje ne tolike nevarnosti požara. Ob tej priliki je g. župnik primerno škodi pri živini in gospodarskem orodju razdelil ob navzočnosti g. glavarja in župana podporo deželnega odbora 2520 K. Za ostalih 480 kron se bo nakupilo semenske ajde. — Novo izdatno pomoč je naklonil ubogim vaščanom cesar, ki je podaril vsoto 3000 K.

Kip Matere Božje so ukradli v noči od torka na sredo neznani zlikovci iz kapelice na Opekarski cesti št. 26. Naslednji večer je izginila podoba M. B. iz neke druge kapelice v tem kraju. To so res jako podli izrodki ljubljanskega političnega življenja.

Samoumor gostilničarke. Posestnica gostilne »Pri konjičku« na Proseku, 45letna vdova Josipina Godina, je pred več časom izginila neznano kam. Ker pa je prihajal iz nekega zaboja v kleti čuden duh, so udrli ljudje v klet, in našli že precej nagnito truplo pokojne, ki je bila zastrupljena. Sodijo, da se je usmrtila sama.

Sama se je sežgala. Grozna nesreča se je pripetila 8. julija na Goričah. Dalje časa duševno že precej potrta posestnikova 28letna žena Mih. Konec je omenjenega dne dopoldne zakurila v peči ogenj in vse dopoldne nalagala drva v peč. Ob tričetrt na eno je poslala sedemletnega sina in triletno hčerko po očeta, naj pride domov, ker je bolna. Ko je prišel okoli 1. ure mimo poslopja 11letni deček, ga je zvalil neprijeten duh, da je stopil v hišo. Iz peči je švigal plamen, v peči pa je gorela žena, noge so ji molele iz peči. Ves prestrašen je zbežal. Prihiteli sosedje

niso mogli drugega, kakor gasiti strašni ogenj, ki je švigal iz peči. Truplo je bilo vse sežgano, le stopali sta ostali celi. Nesrečna žena ni nikomur nič omenila o svoji nameri. Zapuščena moža in tri nedorasle otroke v starosti od sedem let do devet mesecev.

Smrt pod vozom. V nedeljo dne 9. t. m. popoldne je peljal hlapec posestnika Rusa v Pulju gospodinja z neko njeno prijateljico domov. Ko so pripeljali do domače hiše, ste gospodinja in njena prijateljica zapustili voz. Hlapec je hotel potem voz obrniti. V istem trenutku se mu je splasil konj in vlekkel v vajeti zamotanega hlapca Štepčiča za seboj. Ko se je posrečilo konja ujeti, je bil hlapec že radi zadobljenih težkih poškodb nezavesten in je še isti večer v bolnišnici umrl.

S kopitom po ustih. V soboto, dne 8. t. m. se je ponoči ponesrečil v Ptuj huzar tamošnjega eskadrona, ko je šel ponoči v hlev pogledat. Nenadoma ga udari eden izmed konj s kopitom po ustih, da mu je raztrgal ustnice, zdrobil nos in razkral spodnjo čeljust. Ponesrečenca so takoj operirali in če okrevaja, bo na večno pohabljen.

V sedmih urah z Dunaja v Trst. V ponedeljek dne 10. t. m. so poizkušali na južni železnici vožnjo s stroji, ki dosežejo na uro 100 km brzine. Doslej niso vozili preko 80 km na uro. Vožnja po progi Dunaj—Trst bo skrajšana z novimi stroji za pet ur. Sedaj traja vožnja dobrih 12 ur, že v prihodnjem letu bo mogoče prevoziti 560 km dolgo progo v sedmih urah. Največja zapreka nagli vožnji je Semernik.

Samoumor 16letnega dečka. V Gradcu se je obesil dne 9. t. m. ponoči 16letni trgovski vajenec Jožef Krosek, radi sramote, ker je svoječasnno po neprevidnosti povozil s kolesom neko osebo in jo nekoliko poškodoval in bil radi tega obsojen na štiri dni zapore.

Otročje truplo so našli v predoru pri Ponikvi ob južni železnici, šest mesecev staro žensko dete. Najbrže ga je vrgla brezsrčna mati v temini iz vlaka. Preiskava je v teku.

Smrt na lovu. Blizu Trsta se je ponesrečil na lovu ustrelil trgovec Edward Lampe iz Trsta.

Važno za poljedelce. Vsled odredbe vojnega ministrstva bodo vojne intendantice v bodoče nabavljale potrebščine za vojaščino kakor seno, slamo, oves itd. potom gospodarskih zvez in kmetijskih združenj. Upati je, da dobi velik del nabave za tretji vojni kor Gospodarska zveza v Ljubljani. Da pa more imeti Gospodarska zveza vsaj približno pregled razpoložljivega blaga, prosimo, da kmetijske zadruge, rajfajznovke, kakor tudi posamezni člani Gospodarske zveze čim preje isti naznanijo, za katero množino in po kateri najnižji ceni bi se mogli zavezati, oddati zgoraj imenovane pridelke. Seveda se bodo zveza potrudila svojim članom za njihove pridelke doseči kolikor mogoče ugodne pogoje.

Živinorejce opozarjamo, naj se pridno poslužujejo »Vnovčevalnice

za živino« pri Gospodarski zvezi v Ljubljani. Kdor želi živino kupiti ali prodati, naj naznani to Gospodarski zvezi, katera bo posredovala med tistimi, ki žele kupiti in onimi, ki žele prodati direktno, ter tako preprečila, da ne bode velik del cene prišel v mošnjiček raznih mešetarjev. Označiti je treba natančno naslov, pleme živine, starost in ceno iste, ter navesti, ali je živina za pleme, delo ali za klanje.

Umetna gnojila za ajdovo setev je zadnji čas naročiti. Kdor želi naročiti superfosfata ali kostne moke, naj se takoj obrne do Gospodarske zveze v Ljubljani. Cena superfosfata je 7 K za 100 kg, kostne moke pa 10 K za 100 kg.

Umrli rojaki v Ameriki. V Calumetu je umrla soproga Ana Gazvoda, roj. Lojk, doma iz stopiške župnije na Dolenjskem. Stara je bila 38 let. Zapuščala poleg moža 8 otročičev. — Vlak je povozil v Latrobe, Pa. Ivana Tavželjna iz Otoka pri Cirknici. — Vsled prevelike vročine v tovarni se je mrtev zgrudil v Clevelandu 60 letni Josip Slana, doma nekje na Dolenjskem. V Ameriki je bil že 25 let. — Sam se je ustrelil v Clevelandu neki Tomaž Zorron baje zato, ker se mu je razdrla zaročka.

Hotelska naslovna knjiga za celo monarhijo je izšla pred kratkim v založništvu »Elbemühl« na Dunaju I. V njej je z največjo natančnostjo za vsak količnejši kraj navedeno število prenočišč, hotelov, restavracij itd. Posebno hvalno pa je, da so v sicer nemških zaznamkih dosledno pravilno pisani naši slovenski kraji in da ima v zaznamku za brzojavne kratice med 10 jeziki slovenščina tudi svoje mesto. Cena vezani knjigi 10 K.

Romarjem v Loreto in na Trsat naznanja kat. slov. izobraževalno društvo v Šmarci, da se romanje sedaj ne more vršiti vsled kolere v Italiji. Romanje se bo vršilo ali pozno v jeseni, najbolj gotovo pa spomladi l. 1912. — Tudi Hrvatje so letos nameravali romati v Asiz in Loreto, pa so istotako radi kolere v Italiji prestavili romanje na leto 1912. — Toliko v pojasnilo na mnogotera vprašanja, kdaj se bo romanje vršilo.

Živinorejska zadruga za kamniški politični okraj naznanja živinorejcem v kamniškem političnem okraju, da sprejme še nekaj goveje živine na Križko planino. Letos je izredno velika trava, tako da se da lahko še nekaj živine na planino. Priglasijo se naj na naslov: Živinorejska zadruga za kamniški politični okraj, pošta Radomlje.

Iščejo se. Valentin Perše, bivši posestnik iz Rođenj št. 2, odšel je z svojo ženo Ano, roj. Judnič od tod neznano kam, baje nekam v Ljubljano ali njeno okolico. S sabo sta tudi vzela nezakonsko hčerko Ane Perše, roj. Judnič po imenu Marija Judnič, rojeno dne 30. septembra 1904. Komur je znano bivališče te mladoletne Marije Judnič, se prosi, da blagovoli to naznaniti podpi-

sanemu sodišču. C. kr. okrajno sodišče v Črnomlju, oddelek I., dne 10. julija leta 1911.

Zahvala. Dne 27. maja t. l. uničil mi je požar mojo hišno poslopje, katero sem imel zavarovano pri Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani. Škoda cenila se je takoj in tudi nemudoma izplačala cela zavarovana svota, vsled česar si štejem v dolžnost ta edini domači slovenski zavod vsakemu, ki ima kaj zavarovati, najtopleje priporočati.

Mrstno pri št. Rupertu, 10. julija 1911.

Jakob Borštnar l. r.

2172

Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje:

Ljudska posojilnica
Ljubljana

Miklošičeva cesta štev. 6

(tik za frančiškansko cerkvijo)

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po 4 1/2% brez kakega odbitka.

Uradne ure od 8. zjutraj do 1. popoldne.

Glej inserat!

Gorenjske novice

g Iz Motnika. Tukajšnje izobraževalno društvo vabi na predstavo, ki jo priredi v nedeljo, dne 23. julija t. l., ob treh popoldne. Spored je sledeči: 1. Simon Gregorčič: Nevesta, deklamacija. 2. Rožmarin, Slepec, poje društveni ženski zbor. 3. Steržaj: Svoje glavna Minka, igra v štirih dejanjih. — Predstava se bo ponavljala v nedeljo, dne 30. julija, ob isti uri.

g Iz Mekinj. Spored ljudske veselice, ki jo priredi tukajšnje izobraževalno društvo dne 23. julija, ob pol 4. uri popoldne v Društvenem domu, je ta: 1. Vogrič: Na zdar, koračnica. 2. Hruza: Savski valovi, valček. 3. Loboda: Venec slovenskih narodnih pesmi. Udarja tamburaški zbor »Planinka«. 4. Ponočna čuvaja. Burka v dveh dejanjih. Poleg nemškega F. R. 5. Vesela postopača. Komičen prizor s petjem. Po predstavi ljudska veselica v domu in obliži njegovega. Koncert slavne kamniške godbe. Petje društ. mošk. pevskega zbora. Ko-

mični prizori. Zvečer razsvetljava. Paviljoni. Postrežba točna. Čisti dobiček za zgradbo doma. K obilni udeležbi vabi odbor.

g Kropa. V nedeljo, dne 16. t. mes., dopoldne ob 9. uri je po daljšem bolehanju umrl »kroparski Rotšild« g. Jurij Magušar. Od navadnega kovača se je povzpelo do trgovca in s tem do velikanškega premoženja. Pogreb se je vršil v torek, 18. julija, popoldne ob 5. uri ob veliki udeležbi ljudstva od blizu in daleč. V svoji oporoki se je spomnil tudi kapelice. Naj mu plača Marija! Naj v miru počiva!

g Stara Loka. Preteklo nedeljo so naši Orli obhajali god blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Ponosno so korakali za svojo zastavo v cerkev k sveti maši. Marsikatera mati je s ponosom zrla na svojega sina, ko ga je videla korakati v božji hram. Tudi v Škofji Loki se je ta dan obhajalo slavje. Loški Sokoli so namreč razvili svojo zastavo — če smemo tako reči — kajti ljudje so jo vse drugače obsodili, ko so jo videli v izložbah. Opoldan so jo razvili pred rotovžem, zvečer in ponoči so jo pa blagoslovili — s pivom in šnopsom. Marsikatera mati je do pozne noči bdela in čakala svojega sina, ali celo hčer, ki je popival ali se je pajdašila s to druhaljo v zaplankanih »štemarjih«. Dragi mladenci, ozri se krog sebe in ne bo se ti težko odločiti, na katero pot hočeš kreniti.

g Iz Podgorja. Srenjski vodnjak z napajalnikom v Podgorji je dovršen. Izgotovil ga je mojster g. Andr. Trontar iz Poženka pri Cerkljah, kateri nas je glede cene in dela popolnoma zadovoljil. Podpisani vabim vse opravičence, naj pridejo dne 23. t. m. k meni, da pregledamo račune in jih potem oddamo na vpogled pri županstvu. V imenu vseh opravičencev zahvaljujem se najlepše visok. dež. odboru za podeljeno podporo, brez katere bi še nedogledni čas uživali nesnažno srenjsko lužo, mesto dobre in zdrave pitne vode, kakor jo imamo sedaj v trdnem in praktičnem vodnjaku. Žalibog da ima tudi taka človekoljubna in gospodarska stvar svoje sovražnike, zakaj takoj prvo noč je ljudska roka pokvarila sesalko. To pot smo zlikovcu prizanesli, a drugič bomo proti njemu brezobzirno postopali. — Ivan Mušič, posestnik. — Podgorje pri Kamniku, 16. julija 1911.

g Moravče. Liberalni posojilničarji goje strašno jezo na kaplane in pripovedujejo, kako jih Moravčani in cela dolina sovraži. Pojdite od hiše do hiše pa bote videli, da vas bodo povsod pogнали že zaradi tega, če bote čez kaplane zabavljali. Bravci »Domoljuba« pa imajo najveselejši dan v tednu takrat, ko pride »Domoljub«, ki vedno liberalce krtači in jim sprašuje kosmato vest. — Liber. čepice, ki so bile najdene, so oddane. Ker vemo, da so reveži, da ni ne denarja ne blaga, nismo zahtevali več kot deset odstotne najdenine, ne da bi računali pot. Mato svotico 60 h smo, kakor že povedano, iz-

81

ročili za izobraževalno društvo. Čudno se nam samo to zdi, da niti toliko občutljivosti nimajo, da bi vedeli, kdaj so pokriti, kdaj odkriti, da čepice izgube. — Liberalni vaški odbor se jezi, mi se pa smejemo in še enkrat zahtevamo, da kmalu uredite sejmšče. Okrajni glavar zahteva urejen prostor, če ne še leta in leta ne bo sejmov v Moravčah. In kdo je kriv? Liberalni vaški gospodarji. — Liberalna posojilnica vedno lepše napreduje. Veliko ti-sočakov smo že dali ljudem, da so poravnali svoje dolgove pri liberalcih, a kljub temu nič ne izplačajo. Kam pa gretisti denar? Nam so dolžni čez 80.000, ljudje prihajajo s knjižicami, pa ni nič. Zdi se nam kot da bi metali v neko luknjo, ki je zvezana z morjem, da vse izgine brez sledi. Knjižic 1135 in 1399 ni v zaznamku hranilnih vlog zadnjega računskega zaključka.

g Iz Kriza pri Trzihu. Križani posnemamo Goričane ter smo sklenili podpirati trgovine v Kranju edino tiste, ki so naše S. L. S. Svoji k svojim, ta glas naj se razlega po vsej kranjski okolici!

g Iz Šenčurja. V šenčurski občini bodo v teku enega leta že v tretje občinske volitve, oziroma županske. Za to tretjo volitev, ki bode meseca avgusta letos, se z navdušenjem pripravlja S. L. S. Geslo naše je: V lepi šenčurski občini liberalci ne smejo gospodariti. Šenčur je in ostane v taboru S. L. S. Pri nas katoliško napredni kmetje — pri nasprot-nikih liberalno napredni kmetje. Treba se bode torej odločiti za našo pošteno stvar ali pa za liberalce. Ne bo se vam težko odločiti za eno ali drugo. Pri nas je poštena, dobra volja, res delati v blagor šenčurskih občanov. Pri liberalcih sama nezmožnost za kaj lepega in koristnega. Presodite dobro ljudi, ki se vam bodo usiljevali z lažjo in surovostjo, da jih volite.

Dolenjske novice

d št. Jurij pri Grosupljem. Prepričan, da je notica iz šentjurške občine pri Grosupljem v štev. 27. tega lista naperjena proti meni, objavljam tem potom, da sem zavesten pristaš S. L. S. in da dotična notica ne odgovarja resnici. Glede trditve, da sem jaz pred volitvami sitnaril po gostilnah ter se ob taki priliki izrazil, da naj volijo dr. Fr. Prešerna, vsak pameten človek izprevidi, da je bila to le šala. Toliko resnici na ljubo. — Ivan Ogrinc.

d Iz Dragatuša. V listu kranjskih barab, v »Jutru«, v tem listu se je že parkrat oglasil neki dobro znani dragatuški lopov, ki laže čez me kar po notah. Pravi n. pr., da sem imel že parkrat priliko občutiti trdo neizprosno pest kazenskega zakonika, ki je globoko posegel v moj žep. Čudno, da jaz sam o teh hudih kaznih nič ne vem, ker sem bil dosedaj samo enkrat skupno z dr. Kre-

kom zaradi nekega shoda kaznovan za 5 kron. To pa vendar ni tako hudo! Dajle piše, da sem bil zadnji čas obsojen na sedem dni zavora. Vprašam: kdaj, kje? pri kateri sodnji? Jaz o tej kazni nič ne vem. Če si »Jutro« to želi, zato se ne sme pisati, da se je to že res zgodilo! Dopisnik »Jutra« mi očita ljubezen do denarja! No, sovražnikov do denarja je menda malo na svetu, a moj prijatelj, silno poštivovalni, napredni Miško ima pa še posebne vrste ljubezen do denarja! Čujte! Samo iz ljubezni do ubogega ljudstva, kaj ne, je kot organist pobral plačo do zadnjega vinarja, a orglanje je pa opustil, kadar se mu je zljubilo in šel namesto na kor ali na lov ali po drugih opravkih! To je bilo v letu 1910 ravno desetkrat. Plačo torej pobere, a delati pa noče — ali ni to kunšno čez mero? Pisal je prošnjo za pošto. Dosegel ni ničesar, a zahteval od občine povračilo za stroške v znesku 3 K 80 vin. To je poštivovalnost, kaj ne — ali morda ljubezen do denarja? A ta ljubezen do denarja pri našem Miškotu ne pozna nikake meje. Prevzel je na licitanti snajenje šole za 180 kron, torej pride na mesec 18 K, ker dva meseca ni šole. Šolski prostori so sicer polni nesnage, pajčevine in prahu, ker nihče ne sme nadučitelja nadzorovati, a on dobiva mesečno 18 kron, a svoji dekli pa daje baje 14 kron, torej mu ubogi farani plačujejo dekle in še 4 krone povrh. Ali ni to ljubezen do denarja in nenasitna malha? Lahko potem svojim prijateljem daje za pijačo, saj ne plača s svojim denarjem! In tako dalje. Če želi g. Miško, naštejemo še par slučajev, na primer kako je pri ustanovitvi Kmetijske podružnice oddajal po 3 svoje cepiče iz šolskega vrta, namesto da ljudje dobe po 4 od družbe! Kakšna je moja ljubezen do denarja in kdo je kriv, da nimam več dveh maš ob nedeljah in praznikih, in kako je s popravom zvonikov, o tem drugokrat. — Josip Novak, župnik.

d V Leskovcu pri Krškem so se liberalci nekaj spametovali. Sedaj več ne mažejo po cerkvah, ampak samo še po liberalnih »cajtengah«. To sicer ni ravno potrebno, ker so liberalne »cajtenge« že itak preveč umazane, pa vsaj škode ni nič! Seveda bodo tudi za to mazanje pošteno plačani: na dan občinskih volitev dobijo vsi liberalci — »penzjon« brez »penzjona«!

d V Krškem si liberalci dovoljujejo nekaj nezaslišanega! Vlada bi rada dala podpore ubogim viničarjem in kmetom. In kdo se je temu upiral? Kdo je to zavlačeval? Čujte, čujte! Nihče drug kakor liberalni mogočnjaki! Tibe zsrčni predrzneži! Vam ne privoščijo ničesar! Pač pa se boje Vaših — glasovnic!

d Draga. Malo pozno bo, pa vseeno se oglasimo s prijazno novico za naš kraj, namreč iz naših volitev. Tudi naši Nemci mislijo in predstavljajo Drago kot vso nemško — očitvidno tedaj se mora kot tako pokazati pri volitvah. Bili so prepričani naši nemški in kočevski kolovodje, da bo nemški kandidat

Barbo dobil vse glasove. Agitatorji Tscherne in drugi so se že zibali v lepih nadah, da bodo spet pohvaljeni za svoje delo. Pa glej čudo, skoro nobene agitacije ni bilo po Dragi za slovenskega kandidata, ki se je v zadnjem času razglasil, gosp. Rudeža, in glej, ko so šteli glasove pri volilni komisiji, je iz koša mesto nemškega Barbo hudomušno se nasmejal slovenski Rudež, ki je dobil čez 40 glasov, Barbo pa okrog 20. Pravijo, da je nemški Tscherne osupnil do omedlevice in z njim vsi nemški kolovodje. Cel dan so bili slabe volje, zlasti gospod učitelj, pravijo, da se je v zid obrnil in ni jedel ne pil. Tudi na Travi bi bilo enako presenečenje, pa tam je zmagal g. Barbo, — ker je bilo do 5 kandidatov. Da, tako presenečenje bodo doživeli nemški gospodje morda še kakorikrat. Draga ni nemška, kar je, je vse umetno in s silo. Veseli smo tega pojava. Bog jih daj še veliko in mnogo!

d Loški potok. Kar ne morejo razumeti naši neodvisni kmetje, da je res tako, kakor so djale občinske volitve, namreč zanje je le kot in prezasluzeni pokoj. Gruntajo na vse načine, kako bi se malo povzdignili iz globokega jarka, kamor so tako neusmiljeno zdrknili. Od hudih bolečin so jim prišle sanje, kako bi se razveljavile volitve. Pa ker je šlo vse v redu, si niso mogli opomoči drugače, da so šli krog žensk in povpraševali ali jim niso klerikalci s silo vzeli pooblastil — jej in vsa sreča v tej nesreči, dobili so en slučaj, da je ženska dala po njih mnenju napačno pooblastilo. Sedaj pa se trudijo, kako bi iz tega scoprili si lestvico nazaj k prejšnji časti in slavi. Delajo si ves up, da bo to rodilo nove volitve in kdo ve, kaj še vse. Seveda je to žauba, ki bo malo časa držala. Volitev župana se vrši v kratkem. No, peče jih neznansko, to je res, pa si tudi v boleznih delajo nado na razne načine. Še bolj jih je pa bolelo, ko so videli splošno veselje našega ljudstva na dan zmage. V nedeljo zvečer so z balončki in petjem Orli v kroju priredili krasno podoknico na Tabru, potem pa mogočen sprevoz s Tabra v Dom, kjer je gospod Škulj v navdušenem govoru se zahvaljeval vrlim volilcem in volilkam, ki so tako krepko pokazali svojo voljo in politično mišljenje. Burno odobravanje je donelo po dvorani in priletelo tudi na ušesa nasprotnikov, ki pa so dajali duška svoji jezi le s cvilenjem in kletvijo. Je pač huda sprememba, pa temu treba se privaditi, s prva sicer težko gre — pa bo že šlo, ni drugače, vsa za tri leta.

d Št. Rupert. Odsek tukajšnje Marijine dekleške družbe je priredil dvakrat igro »Najdena hči« in »Strahovi«. Dekleta so tu pokazala vso pridnost in ljudje so priznali, da se tako dobro s čustvom in natančnostjo še ni igralo v Št. Rupertu. Priznati se pač mora v tem oziru dekletom pohvala. S poštenim delom naj se družijo tudi poštena zabava! Pomagali so tudi Orli s tamburanjem! Stariši, podpirajte pošteno našo mladino! — Zadeva radi vode za mlekarstvo še ni rešena. Frelj je zo-

pet vložil rekurz. Da se mu ljubi! Dvakrat je že pogorel — tudi tretjič bo. Kdo torej dela škodo celi fari? Ljudje božji — liberalci je liberalci, če stoji na nogah ali ga pa postaviš na glavo. — Pozor fantje cele dekanije trebanjske! Začetkom avgusta bode v Trebnjem za nas vesel dan! Pripravite se zanj! Bratje, fantje, vsi na plan! Več prihodnjič! — Nov križev pot bode na Veliki Šmaren blagoslovljen. Na to se opozarja vsa mladina! Takrat pokazimo, da znamo ceniti dobrotnike.

d Popotnik iz Mirne doline. Morebiti že mislijo moji bravci, da sem se zgubil; pa se nisem. Le bal sem se v času volilne vojske po Mirni dolini hoditi. Sedaj je zopet mir in moja pot varna. — V Ljubljani sem videl Ribnikarja. Malo se je zopet popravil. Volitve so ga bile dejale hudo nazaj. Kaj bi ga tudi ne, če je moral oblezti vse dolenske vasi, še celo take hribe, kakor je Trebelno! Pa kaj sem videl tisto nedeljo, ko je šel Ribnikar na Trebelno!

Po cesti jaha lep konjič;
na njem sedi še lepš' fantič.

Ne, ni bil fantič, sam Jelenc iz Gabrijel je bil. Na Trebelno je jezdil Ribnikarju pomagat. Do Mokronoga je ribal golo kljuse. V Mokronogu je pa dobil pri Bulcu klerikalno sedlo. Seveda ni povedal, kam gre. Na Trebelnem so se pa te zverine hudo ustrašili. Kaj bi se je ne! Spodaj liberalen konj, zgoraj liberalen Jelenc, v sredi pa klerikalno sedlo. Tako so se Trebeljani tega ustrašili, da jih je ostalo samo 42; vseh drugih 260 volivcev ali koliko že, je zbežalo. — Uboja Mirna dolina! Ni še dolgo tega, kar so pogoreli vsi tvoji liberalci, je že zopet požar razsajal v Mokronogu. V nedeljo, dne 9. t. m. so bile ondi popolnoma upepeljene liberalne bajte pri — občinskih volitvah. Svoje nesreče so pa mokronoški liberalci nekoliko krivi tudi sami. Prišli so gasit v Tržišče ob občinskih volitvah, na nobenem liberalnem shodu v Tržišču ni manjkalo mokronoških kričarjev: Žlajpaha, Smrekarja in dr. Ta čas so jim pa klerikalci doma streho zažigali. Prav vam je! Kdo vam bo sedaj zopet bajte nazaj postavil? Ali mislite, da šentruperski liberalci? Ti se sami boje v svoji občini požara ob tem vročem poletju. Edino oporo imate še v Tržišču. Tam liberalci niso še vsi zgoreli; to pa zato ne, ker so se naši pajdašili z njimi. Kratkovidneži, ali ne veste, kako se zna pajk potuhiniti, da vžame muho v svojo mrežo? Črez en mesec so vas že vjeli pri državnoborskih volitvah. — Z liberalci se nikoli pajdašiti!

d Iz prečenske občine. V »Dolenskih Novicah« dne 10. t. m. dopis s Straškega kota dobro osvetljuje Klinčev kmetstvo zvezo in njeno delovanje pri občinskih volitvah. Ta zveza se še nekaj dalje razteza v prečensko občino, kakor pa oni dopis omenja; tudi na Selih in Lokah so njeni pristaši, pa skoraj v vsaki večji vasi se najde kak omahljivec kot agitator za njo. Pa sedaj je v ospredju občinska volitev, za njo se zelo zani-

majo liberalni pristaši zvezini, njim na čelu posebno neumorno deluje splošno znani liberalni kandidat za prečenski občinski stolec. Zelo milostno obeta, da bo zastonj županil, ne mara nobenega plačila. No, pa res si daje slabo spricevalo s tem o znanju občinskega zakona, ki določa, da vsi odborniki, tedaj tudi župan, opravljajo službo zastonj, samo za gotove stroške jim gre povračilo iz občinske blagajne. Tako je! Kaj pogostoma pohaja po krčmah, pa je tudi radodaren v gostilni, za ocvirek pa tudi dobro po duhovniku udrihne. Njegovim agitatorjem pride tudi vse prav, še tista debelača za polovično ceno. Može, če vam bo še kak lib. agitator kaj takega kvasil, primite ga za besedo, če bo tudi pred gosposko to obstal, ker mora biti konec takim lažem, pošteni odborniki in župan se ne smejo tako blatiti! Može volilci, bodimo može! Dosedaj smo pri vsaki volitvi stali trdno kot pristaši S. L. S. in tudi sedaj bodimo značajni! Odločitev nam je lahka in spoznanje tudi. Tisti, ki so pri državnoborski volitvi volili Majerla in Klinca, so sedaj za liberalnega kandidata. Mi pa ostanemo zvesti svoji stranki in svojim načelom in bomo iz prepričanja klerikalno volili. Opozarjamo še posebej posestnice zemljišč in hiš, naj so vdove ali neomožene, da ne dajejo lahkomišljeno pooblastil nasprotnikom. Za čast si mora šteti vsakdo, ki ima volilno pravico, da pripomore k častni zmagi S. L. S. v naši občini. Zato je treba tudi volitve se udeležiti, sicer ako ostanejo volilci doma, lahko mala peščica liberalcev odnese zmago!

Notranjske novice

n Ogenj na Vrhniki. Okrog 11. ure v noči od 12. na 13. t. m. je izbruhnil ogenj v veliki trgovini g. Rudolfa Rutnerja na Vrhniki, ki je v malo urah uničil ogromne zaloge blaga, ki je bilo zloženo v zgornjih prostorih. Veliko blaga je pa poškodovanega z vodo pri gašenju. Veliki požrtvovalnosti in hudemu naporu požarnih društev na Vrhniki, iz Verda in Stare Vrhlike, se je zahvaliti, da se požar ni razširil na neposredni bližini stoječa poslopja. Škoda znaša na tisoče in tisoče. Ker je trgovino g. Rutnerja pred leti priporočal »Slovenec« kot našo, isto storimo sedaj mi, ko ga je zadela občutna nesreča.

Št. Jošt pri Vrhniki. V ponedeljek dne 10. t. m. smo imeli pri nas sv. birmo. G. knezoškof so nas posetili že v nedeljo popoldne. Šest parov visokih mlajev z različnimi pozdravnimi napismi je poveljevalo lepo slavnost. Prezvzišenega je sprejela Marijina družba z zastavo. Nagovor je imel občinski odbornik, ki je v kratkem in jedernatem nagovoru pozdravil g. knezoškofa. Birmancev je bilo okrog sto. — Še en do-

datek o zadnjih državnozborskih volitvah. Iz tega se bode lahko pojasnilo, da je dobil liberalni kandidat v tukajšnji občini toliko glasov, kolikor jih doslej ni še nobeden njegove stranke. Tu je namreč neka oseba agitirala na vse dovoljene in nedovoljene načine za prosep takoj »naprednega« liberalizma. Samo pazi naj, da se mu kaj ne prigodi. — Sedaj še eno besedo na naše šentjoške fante. Mladeniči, potrudite se, da bi se tudi v naši župniji ustanovilo tako potrebno izobraževalno društvo. Na noge torej mladeniči! Na zdar! Eden za vse, vsi za enega!

n Polhov Gradec. Volitve za državni zbor so pri nas izvršeno izpadle. Naših je bilo 318, nasprotnikov pa samo 4, pa še ti so bili zapeljani. — Prvo sv. obhajilo je prešlo na dan sv. Alojzija 170 otrok. — Dne 6. t. m. smo imeli sv. birmo. Mlaji, topiči in slovesno zvonjenje je povzdignilo slovesnost. Prevzvišeni je podelil nad 230 otrokom zakrament. — »Slomškova zveza« krščanskega učiteljstva za vrhniško-lokaški okraj je zborovala zadnji četrtlet v tukajšnji šoli. Vdeležba je bila velika, ker je bilo navzočega tudi nekaj viškega krščanskega učiteljstva, ki je bilo tu na izletu. — Organist g. Kacin je pustil organistovsko službo ter se preselil drugam. — Kdor se je lani vpisal v »Slov. Straže«, naj ne zabi svoje dolžnosti do nje. — Pograjci! Prižigajte samo z žveplenkami »Slovenske Straže«, ki nosijo naslov: V korist obmejnim Slovincem!

Iz Podlippe pri Vrhniku. Prav lepo se je pri nas izvršilo birmovanje. Ob lepem vremenu smo s primernimi nagovori sprejeli premil. g. knezoškofa, v najtežavnejšem delu so vsi župljani podlipski pokazali, da radi žrtvujejo vse, da se čimbolj povzdigne redka cerkvena slovesnost. Hvalevredno je zlasti to, da cel dan ni bilo nikakega razgrajanja; otroka ni bilo nobenega pijanega, pametni botri so jim povečini dajali samo nealkoholne pijače, pa vsi so bili tudi brez vina veseli. — Prelep, gniljiv za vse navzoče Podlipce pa je bil večer 12. julija, ko smo vzeli slovo od prelube učiteljice gdč. Erne Blaznikove. Bivala je samo poldrugo leto z nami, pa priljubila se je vsem. Otroci so vkljub njeni strogosti z največjim veseljem zahajali v šolo in v tem kratkem času so dosegli najlepših uspehov. S svojim marljivim delovanjem v društvu se je prikupila tudi vsem odraslim; zlasti »Dekl. zvezi« je šla na roko, delovala je pri cerkvenem petju in sploh tudi vsakemu posameznemu je pomagala, kjer je le mogla. Da bi bilo le kaj več tako požrtvovalnih vzgojiteljic mladine, pa bi bilo kmalu drugače! Gdč. Erni pa kličemo: »Bog Vam plačaj! Ohranite nas v spominu — ostanemo Vam vedno hvaležni!« Dobro da se je zaključila šola, pri nas so se pojavile ošpice. — Sosedna društva vljudno prosimo, da 6. avgusta ne prirejajo nikakih veselice, bo pri nas društvena prireditve.

Iz Idrijske okolice. Veliko šundra in nepotrebnega zabavljanja je bilo v nekaterih krajih po naši okolici radi nekaterih cest. Kat. politično društvo za idrijski sodni okraj je na javnih shodih razpravljalo, kako potrebne bi bile nekatere ceste popravila, druge zopet, da bi se na novo gradile, preložile ali bolj primerno uravnale. Odbor je vse te resolucije primerno podprl z razlogi in odposlal deželnemu odboru. Deželni odbor je uvaževal naše prošnje in ko je imel na razpolago tehnične izvedence, je v dogovoru z našim cestnim odborom pričel delovati. Ljudje so v veliki večini radostno pozdravili novo akcijo, saj so bili že obupali, da bi se na nje v tako pozabljenih hribih ozirali. Kmetje so skoro povsod dali brezplačno ves svet, na katerem naj se izpelje nova cesta, v Kanomlji celo sami pomagajo inženirju sekati in trebiti progo, da lažje meri in določuje smer in padec ceste. A nekaterim nagajivcem to ni po volji. Ko se je vršil obhod iz Spodnje Idrije po Kanomlji do Oblakovega vrha, so takoj zagnali krik, vidite kako vas imajo za norca. Sedaj pred volitvami hodijo okrog, vam vse obljubujejo, da bi vas za glas pri volitvah vjeli in potem se nobeden ne bo za vas zmenil. A volitve so minule in cesta se že trasira, da bode Kranjska z Goriško po najbližnjem potu popolnoma zvezana. Umolknili so za nekaj časa. Ko se je inženir za par dni podal v Ljubljano, so pa zopet začeli hujskati ljudi: vidite, da bode vse zaspalo, kaj smo rekli, za norca nas vse imajo. A inženir se je čez tri dni zopet povrnil in sedaj pridno deluje, tako, da bode koncem julija cesta po Kanomlji že na mestu trasirana, a čez zimo se bodo načrti izdelali. — Takoj v avgustu se potem izpopolni trasiranje ceste Ziri-Rovte po sedaj že določenih krajih. Trasirana je bila ta cesta že prej, vendar so se sedaj zedinili, da pojde par kilometrov po drugi strani. Tudi ta se izpopolni čez zimo in vse natanko določi. Letos se prične z delom ceste Idrija—Vojsko, tako, da bode tudi na to stran se storilo, kolikor bo mogoče. Vsega naenkrat se ne more zvršiti, a delati se je pričelo, in delo gre dobro, točno in v splošno zadovoljnost vseh prizadetih posestnikov naprej. Katoliško politično društvo za idrijski sodni okraj je vzelo vso zadevo v roke in deželni odbor je pričel, pa smo prepričani, da ne bode zaostalo, temveč bosta oba faktorja delala, da se zapričeto tudi izvrši. Tudi za cesto iz Spodnje Idrije—Ledinah in naprej je politično društvo oskrbelo načrt, ki bi bil najbolj po godu posestnikom. Deželni odbor je poslal v to svrhu nadkomisarja izvedenca, da bi na licu mesta vse pregledal. Spremljeval ga je na progi odbornik političnega društva, rudar in posestnik v Idriji, ki je pa rojen v Ledinah, torej najbolje ve iz svoje skušnje, kako bi bilo ljudem pomagati. Obhodila sta pota po Ledinah, a glej, nekateri mogotci so zopet zagnali krik,

da sta le tuja agitatorja, ki pred volitvami begajo ljudi. Tako daleč je celo prišlo, da je žendarmerija polizvedovala po okolici, kedo sta bila, kaj sta govorila, kje se ustavila itd. Ali ne vidijo ti ljudje, da s takim postopanjem sebi in domačinom največ škodujejo? Ni, majo li ravno pri sosednih Zirovcih najlepši zgled, kam pripelje vedno zabavljanje in srborito nagajanje? Kaj bi bila lahko že cesta iz Rovt v Ziri izpeljana, a le medsebojni prepir jo je zavlekel za več kot 20 let. In če niste prej za naš okraj nič storili, ko ste imeli vso moč v rokah, naj sedaj še vedno tako ostane in trpe ljudje na slabih prometnih sredstvih, ko je ljudstvo izpregledalo, da se za njega niste brigali in vam je zato pri volitvah izkazalo nezaupnico? Kranjska je velika, ljudje drugod prosijo tudi za zboljšanje cest in imajo še druge potrebe. Ako bode deželni odbor videl, da v našem okraju hočejo nekateri le sitnariti, kako lahko se zgodi, da prične dela drugod, kjer bodo ljudje bolj hvaležni. Mi svetujemo trezno mislečim posestnikom, naj se ne vsedajo na limanice znanim hujskačem, da ne bodo sami škode trpeli. V katoliškem političnem društvu za idrijski sodni okraj so zaupni možje iz vseh strani in občin napravili si načrt, kako naj se za naš zanemarjeni okraj prične delovati, sedaj se je začelo in delovalo se bode vstrajno naprej, da se tudi izvrši. Deželni odbor se po možnosti ozira na želje in potrebe ljudstva in tudi ta ima take može za voditelje, ki bodo res možato izpeljali kar so začeli. Ne ozirajte se torej na nerganje nekaterih zabavljalcev in podpirajte vse delovanje, pa bode na korist vam in vsej naši deželi.

n Iz Cerknice. Na sv. Petra dan je priredila cerkniška podružnica »Slov. Straže« izlet na cerkniško jezero. Ljudstva je bilo brez posebnih vabil jako veliko. Na jezeru je bila zgrajena iz šestih čolnov velika ladja, okrašena z zastavicami in balončki. Pri prireditvi je deloval tudi cerkniški in rakovski »Orel«. Vse se je vršilo v lepem redu, — le naši sokolčki so zopet pokazali svojo »napredno« oliko. V bližini telovadnega prostora so zakurili suho bčevje, da se je kadilo po telovadnem prostoru — v večernem času so pa začeli celo izzivati z različnimi psovkami naše somišljenike, posebno Orle. Le hladnokrvnosti in disciplini naših fantov se imajo zahvaliti ti, še mlečnozobni sokolčki, da se ni zgodilo z njimi kaj hujšega. Tisti ljudje pa, ki so dosedaj trdili, da ni potrebna naša organizacija, so nam postali bolj naklonjeni, ker sprevidijo, koliko surovosti se s tem prepreči . . .

Ne bi sicer tega pisali, ker vsa cerkniška sokolada od »sedem parov« pa do znanega dopisuna ni vredna, da bi se enkrat pero pomočilo zanje, a ker nas izzivajo z različnimi lažnivimi napadi in primki v »Jutru«, hočemo da nes dotičnemu »Jutrovemu« lažidopisunku dati en svet, naj vzame v roko

namesto »Jutra« knjige ter naj dalje študira, zakaj, ker je po šestih letih svojega učenja na realki postal — hlapec, bo sedaj, ako se potruji, postal morda »hausknecht«. — Našim mladeničem pa, katerih je čez 50 združenih v »Orlu« povemo, da list, kateri imenuje naše kmečke mladeniče dresirane opice, prodaja v Cerknici K. Werli!

Sinadole. Dne 15. t. m. od 5. do 7. ure popoldne je pri nas tolkla toča, ki je vse razbila. Prej tako krasno žito je sedaj vse po tleh. Toča je padala debela kot orehi, vmes z dežjem. Večjega siromaka ni, kakor je sedaj naš ubogi kmet. Tudi lansko leto je nas toča obiskala, ali ne tako, kakor letos. Potrebni smo pomoči.

Dobre knjige

Krajnim šolskim svetom in šolskim vodstvom naznanja »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani, da bo izdala v najkrajšem času nov popolen seznam in cenik šolskih tiskovin, učil in knjig.

Seznamek, ki bo zelo pregleden, bo knjigarna takoj, ko bo dotiskan, razposlala krajnim šolskim svetom. Posebne važnosti bo seznamek radi tega, ker bo obsegal tudi vsa potrebna in priporočljiva učila.

Ravnokar je izšel tudi »Seznamek in naročilni list Maierjevih učil za ponazorovanje mer in uteži ter plošč in telesnin, katerega bo knjigarna istodobno s prvim razposlala krajnim šolskim svetom in vodstvom.

Na željo se pa lahko pošlje seznamek Maierjevih učil tudi takoj.

»**Romarica.**« Povest iz naroda. Pisal M. Buol, poslovenil o. Veselko Kováč. Založila »Katoliška Bukvarna«. Cena 1 K 20 v za nevezan in 1 K 60 v za vezan izvod.

Z navedeno knjigo je »Katoliška Bukvarna« podarila slovenskemu ljudstvu povest, ki se bo v kratkem med narodom tako oživela, da jo bodo babice svojim poznim vnukom pripovedovale v dolgih zimskih večerih, sedeč ob gorki peči.

Povest je posneta po resnični zgodbi in več oseb, ki v nji nastopajo, je še med živimi. Micka, hči premožnega kmeta, je povržena strašni bolezní — meče jo namreč božjast. Svojo bolezen skriva pred vsakim in radi nje odreče svojo roko mizarju Kandidu, ki jo snubi, četudi ga ljubi.

Polna zaupanja se slednjič zateče k Devici Mariji ter se napoti peš iz Tirolskega na slovečo božjo pot Sv. Višarje, kjer jo Marija reši strašne bolezni, nakar se odpravi domov ter poroči svojega Kandida. V zahvalo pa roma potem vsako leto s celo svojo družino na Sv. Višarje, kjer se pokloni Božji Porodnici.

To je nekako glavna poteza dejanja v povesti, ki je pa prepletena še z mnogimi zabavnimi in zanimivimi dogodki, ki blagodejno vplivajo na bravelo srce in duh.

Knjigo, ki se dobi in naroča v »Katoliški Bukvarni«, vsem kar najtopleje priporočamo. Naše ljudstvo naj poseže po tem lepem, človeško srce oplemenijočem čitivu.

Drobtine

Letina sliv v Bosni in Slavoniji obeta biti precej povoljna, dasi drevje, ki je pred dvema leti obolelo na rji, tudi letos še ne bo prineslo sadu. Ako ne bo kake vremenske nezgode se v Bosni računa na pridelek kakih 1000 do 1200 vagonov sliv.

Tolpa podvodnih roparjev. Angleškim listom se iz Delhi v Indiji poroča o prav posebnem načinu zločina. Zločinci so se skrivali pod vodo v reki Jumma, v kateri se kopajo vedno odlični in bogati gostje. Vsak dan so krožile v obližju vesti, da je na nepojmljiv način izginil v vodi ta ali oni bogat človek. Posebno pa so zginjale ženske in otroci z bogatim nakitjem. Pred nekaj dnevi je prišla ravnolja neka bogata kneginja, domačinka, z zlatimi zapestnicami, prstani in briljantnimi uhani. Pri kopanju pa dva druga nakrat zapazita, kako nekaj kneginjo vleče pod vodo in ji priskočita na pomoč. Reko se je nato natančno opazovalo in kmalu zapazilo sredi reke nekega Mohamedanca, ki je ravno dvignil glavo iz vode. Moža se je takoj prijel in pri preiskavi je priznal, da spada k tolpi potapljačev, ki si je od oropanih žrtev napravila že velikanski plen.

Nuna zdravnica. V New Yorku je umrla sestra Magdalena O'Brien, ki je bila doktor medicine. Izvršila je več uspešnih operacij.

Kapelica v avtomobilu. Neka angleška akcijska družba je katoliškemu nadškofu v Londonu podarila avtomobil, v katerem je prirejena kapelica z oltarjem in dvanajstimi klečalnimi stoli. Tak avtomobil je za angleške razmere zelo pripraven, ker se bo moglo na ta način opravljati mašo v mnogih krajih, kjer biva kaj katolikov, a nimajo cerkve.

Judovski jezik ni občevalen jezik. Tako je na pritožbo galiških Judov, ki so pri ljudskem štetju vpisali judovski za svoj občevalni jezik in bili zato kaznovani, razsodilo državno sodišče. Razsodbo je utemeljilo s tem, da je takozvani judovski jezik le neke vrste krajevni jezik, narečje, ki ga ne govore niti vsi avstrijski judje.

Velika družina. Iz Pittsburga poroča: Avgust Clondeaux iz Ford City je odpotoval pretekli mesec v Belgijo v svojo domovino. Delal je v Ameriki 7 let in si prihranil veliko denarja. Po

poklicu je steklar. Star je 42 let in ima z ženo 24 otrok. Noben otrok mu ni še umrl. Trinajst otrok je prišlo posamič na svet, štirikrat so bili dvojčki in enkrat trojčki, ki so vsi živi. Za to nenavadno družino je morala železnica priklopiti poseben voz k vlaku, da so imeli vsi prostor.

Udomačenje smodk. Malokdo se spomni dandanes na to, da se je snatralo včasih kajenje smodk kot skrajno nespodobno, in da je bilo tudi policijsko prepovedano. Časopis »New English Diktionary«, ki opisuje, kako so se polagoma udomačile smodke, navede, da je bila leta 1785. v Newbury portu (Massachusetts), izdana policijska odredba, po kateri je bila kaznovana na dva dolarja globe vsaka oseba, ki so jo zalotili na cesti ali na javnih prostorih s pipo ali smodko v ustih. Da pa se je še leta 1856. smatralo v Londonu kajenje v lastnem stanovanju kot nedostojno, pripoveduje 80letni izborni poznavalec angleških razmer, Julij Rodenberg, v enem svojih spisov. Nek nemški profesor, ki je namreč bil poročen z Angležinjo, je hodil s svojo jutranjo smodko pred svojim stanovanjem tudi v največjem dežju gori in doli, dokler je ni pokadil. In to samo zato, ker je hotel napram svoji ženi veljati kot popolen gentleman. Tudi na Nemškem, kjer se je kajenje iz Hamburga razširilo od leta 1796. kot moda, so smatrali v onem času za nedostojno, kaditi javno. Znano je, da se v Berlinu prva leta po 1848. ni smelo iti s smodko v ustih mimo kraljeve pruske straže, ne da bi bil človek v nevarnosti eventualne aretacije. Smatralo se je to kot žaljivo. Sploh pa se smatra še danes (in to po pravici) za nedostojno, priti pred predstojnika s smodko v ustih, kar pa se tudi ne stori s kosom kruha v ustih! Kajenje smodk je prišlo mnogo pozneje v navado kot kajenje tobaka s pipami. Kajti, z ozirom na to, kdaj se je prvič pojavila na Angleškem beseda »cigara« v tisku, moremo sklepati iz tega, da se smodke niso mnogo pred letom 1735. pojavile. Kajti v tem letu se prvič omenja beseda »seegar« v neki knjigi, kjer se piše: »Seegar so na ta način zviti tobakov listi, da se jih more uporabljati v pipi, kakor tudi same«. Prve cigare so fabricirali v Ameriki v začetku 18. stoletja, od koder so prišle na Špansko, Francosko, v Nemčijo in od tu drugam. Prva nemška tvornica smodk je bila ustanovljena v Hamburgu, a je imela prvih osem let le malo odjemalcev. Udomačile so se smodke vedno bolj, čim bolj so se izpopolnovala tvorniške tehnične naprave.

Solnce — sredstvo proti mrčesu. Angleški zdravnik dr. Cunningham je gledel na uničenje mrčesi mnogo študiral ter je svoje poizkuse in uspehe pisal v posebni spomenici, ki jo je objavila indijska vlada, ker je razni mrčesi kot prenašalec kužnih bolezni splošno nevaren v vročih deželah. Omenjeni zdravnik je dognal, da bi se ne morejo

strpeti dolgo solnca. 100 bolh so spustili v preprogo, ki je bila obdana od visoke cinaste posode, ter so vse skupaj izpostavili na solnce. Bolhe so skušale uiti pred solncem, ker pa tega niso mogle storiti, so v teku sedem minut vse poginile, ki so bile na vrhu preproge. V pol ure so bile mrtve pa tudi one, ki so bile pod odejo. Baržun kot podlaga pospeši smrt še hitreje.

Drugo največje poslopje v New-Yorku. William Randolph Hearst, večkratni milijonar in izdajatelj listov »The American« in »Evening Journal« v New-Yorku, bo na Columbus Circle dal zgraditi poslopje za svoje liste, ki bo drugo največje poslopje v New-Yorku. Za prostor je dal dva milijona dolarjev.

Kranjski fant premagal medveda. Iz Ely, Minn., v Ameriki se poroča o boju treh kranjskih fantov z medvedom v nekem cirkusu, da je eden fant vrgel medveda na tla, dvema drugima pa je bil medved »mojster«. Ko je kranjski fant vrgel medveda ob tla, je navzoče občinstvo — večinoma Irci in Finci — burno ploskalo in pripoznavalo pogum in srčnost slovenskih fantov.

Tisoči za minuto. Ni nobena redkost, da finančniki in borzijanci v nekoliko trenutkih pridobijo stotine tisočev, tudi milijone. Dobe in izgube. Toda za to je potrebno, da razpolagajo s kapitalom. Mnogo zanimivejši na so oni srečnejši, ki brez vinarja imetja zaslužijo v par hipih velike vsote in ki imajo ves svoj kapital v sreči, spretnosti in prirojeni nadarjenosti. Med temi so na prvem mestu glasoviti jokey-i. Tako je leta 1868, ko je Bluegeron dobil derby, jokey John Wells dobil za triminutno jekdenje izplačanih 120.000 K, torej za minuto 40.000 K. Jokey Daley, ki je svedobno zmagal v derby-ju s Hermito, dobil je ček za 60.000 K. — Za jokey-i znatno zaostajajo v plačah glasoviti pevci. Znamenita pevka Adelina Patti, katere grlo so imenovali zlati rudnik, je zaslužila s petjem nič manj kot 20 milijonov. Na neki svoji ameriški turneji je dobila za vsak koncert 20.000 K, a poleg tega tudi polovico dohodkov od vstopnine v gledališče, kar je znašalo več kot 30.000 K. Caruso, ki je zahteval navadno za en večer 10.000 K, dobil je mnogokrat 20.000 K za petje, ki je trajalo komaj pol ure. V onem času, ko še ni bil tako slovit, pel je nekoč dve pesmi pri nekem ameriškem milijonarju in za celih 14 minut petja dobil 12.000 kron. Jeano de Rescke je zahteval za en večer 12.000 K, ko je bil na vrhuncu slave. Pel je največ eno uro. Sloviti Paderewski si je pridobil s svojim spretnim igranjem na glasoviru nad 10 milijonov ter še danes dobiva za en sam koncert po 30.000 K. Poleg jokey-ev in umetnikov zaslužijo često naravnost bajne vsote zdravniki in odvetniki. Dr. Dimsdale, ki je cepil rusko cesarico Katarino in njenega sina, dobil je za svoj parminutni »trud« 240.000 K honorarja in dosmrtno pokojnino 10.000 K. Eden največjih honorarjev, kar jih je

dobil kak zdravnik, je oni dr. Jamesa Gale-ja. Za elektriziranje svojega pacienta je dobil ček za milijon kron. Skoro ravno toliko je plačal lani Castro, bivši predsednik venezuelske republike, zdravniku, ki ga je operiral. Lord Russell of Killowen je bil za časa svojega odvetnikovanja tako srečen, da je imel trikrat priliko dobiti za koncept enega pisma 1000 gvinej, torej skupno 63.000 kron. To je honorar, za kakršnega bi rad vsak odvetnik samo koncipiral pisma. Ameriški odvetnik Rott pa je dobil za en svoj stroškovnik 100.000 kron. To so pač »zaslužki«, o katerih se nam navadnim ljudem niti ne sanja.

Med izvrševanjem obsodbe pomiloščen. Iz Buenos Ayres poročajo: Italijani Domenico Castronovo, Michele Gilanelli in Guiseppe Russi so bili radi umora posestnika Belzora Magno in njegovih treh sinov obsojeni na smrt. Usoda obsojencev je zbudila splošno sočutje. Celo vdova umorjenca in mati umorjenih treh sinov je vložila prošnjo za pomiloščenje obsojencev, istotako tudi soproga predsednika Saeus Peuha; toda pomiloščenje ni došlo do dneva izvršitve obsodbe. Že so se pripravljali rablji, da izvrše smrtno kazen; obsojencem so že zavezali oči, ko je prihitel v največji naglici tajnik kazenske zbornice v jetnišnico ter sporočil, da je predsednik republike ravnokar pomiloštil obsojence in da je smrtna kazen izpremenjena v dosmrtno ječo. Lahko si predstavljamo veselje obsojencev. Pomiloščenje je vzbudilo po celi deželi splošno zadovoljnost.

Letalni stroj v službi trgovine. Pred dnevi je nek bogat Anglež nakupil v neki trgovini v Filadelfiji več različnega blaga, ki mu ga pa niso mogli pravočasno dostaviti pred njegovim odhodom iz New Yorka. Poslali so blago za njim v New York brzovoznim potom, toda Anglež se je medtem že vkrčal na parnik »Olympia«, ki je tudi že zapuščal pristanišče. Hitro so poklicali aviatika Sopwitha, naj prenese zavoj kupljenega blaga z letalnim strojem na parnik. In res, ta je brž izvlekel svoj letalni stroj iz lope, zagnal motor ter zapustil z zabojem vred celino. Kmalu je imel za seboj pristanišče, v nekoliko trenutkih je celo prehitel komaj v daljavi vidni parnik, ki ga je v zraku parkrat obkrožil, spustil se na 30 metrov višine v lepem poletu ter zagnal na krov zavoj, ki ga je sprejel kupec z velikim veseljem. Sopwith se je vrnil s svojim letalnim strojem nato srečno v New York.

Stroge ženske. V ameriškem mestu Hunneville, v državi Kansas, so si pred nekaj leti priborile tamošnje ženske aktivno in pasivno volilno pravico. V kratkem času se je posrečilo ženskam, da so popolnoma izpodrinile iz občinskega sveta moške. Na čelo mestne uprave je bila izvoljena neka Ellen Wilton, ki slovi vsled svojih govorniških napadov na moške. Za policijskega ravnatelja je imenovala svojo prijateljico Osborne, zelo energično damo, ki je takoj prvi dan svojega uradova-

nja priredila s policijo pohod po vseh lokalnih in kavarnah, kjer moški preganjajo svoj prosti čas pri igri in pijaci, ter je razkropila lahkomišelnejše člane nekdanjega močnega spola, ki jih je zalotila na prepovedanih potih.

V zlatu ubit. Iz San Francisco poročajo: S. Williams, ki je uradnik v državni kovarni zlata, je 25. junija zašel med vreče zlata, ki so se prevrnile nanj in ga zadušile. Nanj je padlo za devet milijonov dolarjev zlata.

Velika potica. V Massilonu v Ameriki so tamošnji peki spekli velikansko potico. 1800 bolnikov mestne bolnišnice je dobilo vsak en kos, pa je še ostalo, 500 funtov moke so porabili za to »potico«.

Za kratek čas

Vedno srečen. Nekega duhovnika vpraša prijatelj, kako more vendar zmeraj dobre volje biti. »To skrivnost ti rad razodinem,« pravi duhovnik. »Jaz svoje oči prav rabim.« — »Prosim, povej določneje,« prosi prijatelj. — »No, tudi to ti razložim. Naj bom že v kakršnemkoli stanju, pogledam proti nebesom in pomislim, da je moja naloga, da pridem gori. Če pogledam na zemljo, vidim, kako malo prostora bom potreboval, ko bom pokopan, in slednjič pomislim, koliko jih je, ki so vse bolj nesrečni, ko jaz. Tako se učim, kje je treba prave sreče iskati, kje morajo kje morajo vse naše skrbi počivati in kako nepotrebno je, da bi žaloval ali se pritoževal.«

Zmeraj enaka. »Tvojega očeta in matere že dolgo nisem videl, kaj pa počneta?« — Jožek: »Sta vedno enaka. Ali se najprvo kregata in potlej tepeta, ali pa se najprvo tepeta in potlej kregata.«

Upravičeno vprašanje. Mati: »Vidiš, Lojzka, ko sem bila jaz v tvojih letih, nisem nikoli lagala!« — Lojzka: »Kdaj si pa začela lagati?«

Obseden osel. Človek, ki je znal s tremu hom govoriti, sreča kmeta, ki je osla jahal. Nakrat je bilo, kakor da osel govori in pravi: »Doli z mene, dosti dolgo te že nosim!« Takoj skoči kmet z osla, zbeži ter vpije, da je osel obseden.

Skrivalnica,

Kje je kastelan?

Poskusi v c. in kr. garnizijski bolnici v Gradcu so podali: Tudi proti zaprtju bolnikov, ki so navezani na posteljo, so se z naravno Franc Jožef-ovo grenčico dosegli odlični uspehi. Učinek se pojavi brez vsakih neprijetnih bolečin, ali poznejših vplivov, vsled česar se "Franc Jožef-ova" voda od vseh bolnikov rada zavživa. 2

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

Brno, 12. julija: 54, 57, 13, 40, 18.
Linc, 15. julija: 84, 11, 49, 64, 62.
Trst, 15. julija: 17, 12, 41, 84, 21.

Mnenje gosp. cesarskega svetnika
dr. W. Harajewicza,

Dunaj.

Gospod J. Serravallo,

Trst.

Z velikim veseljem Vam poročam, da rabim že več let v svoji praksi Vaš izdelek Serravallovo Kina vino z železom. Imel sem izvrstne uspehe, posebnost pri izčrpanih mladeničih, bledičastih in pri konvalescentih po influenci ali malariji in to me izpodbuja, da še naprej predpisujem Vaš izdelek.

Dunaj, 16. aprila 1909.

Dr. W. Harajewicz.

Tržne cene

za 100 kg.

Ljubljana, dne 18. julija 1911.

Deželni pridelki:	Cena	Zivina, meso	Cena
Pšenica	25 20	Ziva vaga:	
Rž	18 50	Goveda pitana	88
Ajda	11	Teletna težka	120
Ječmen	17	Teletna mala	108
Oves	20 1	Prasiči	128
Proso belo	20 50	Kostruni	104
Proso rumeno	16 40		
Koruzna stara	18		
Koruzna nova	18		
Leča	24 50	Kuretnina in drugo:	
Grah	20 50	Maslo kuhano	250
Laceno seme	20	od K 200— do	300
Grasica	19 60	Maslo surovo od	300
Domača detelja	25	K 200— do	300
Gorenjska repa	28	Slanina sveža	104
Pilol Rioničan	27	(špeh)	104
Pilol Prepelčar	27	Slanina prekajena	174
Pilol Mandolčan	27 00	Mast svinjska	104
Cebula	20	Loj	84
Krompir	5 80	Jajca 100 kom.	8
Zelje veže	—	Pikanci	1 20
Zelje kislo brez	—	Golobi	70
soda	—	Raca	5
Repa sveža	—	Gos	6
Repa kisla brez	—		
soda	—		
Brinje	—	Kolonijalno blago	
Kumna	—	na debelo	
Orchl	—	Riz Rangon od	36
Gobe suhe	—	K 25— do	—
Jetlice	—	Kava Santos od	278
Zelod	—	K 250— do	—
Smrekovi storži	—	Sladkor	84 50
Seno	8 70	Petrolej	85
Slama	8 80		
Stelja	2 50		

Nalezljive bolezni se množe, ker družine premalo pazijo na razkuževanje bolnikov. Zanimivo in podučno knjigo »Gesundheit und Desinfektion« pošlje na željo vsakomur zastonj in franco A. B. Hubmann, Dunaj XX, Petrasch-gasse 4.

Prva največja eksportna trdka ur, zlatnine in srebrnine, na debelo in drobno je H. Suttner, Ljubljana, Mešni trg in Sv. Petra cesta.

POSLANO.

Ker se gospod J. Ev. Potrebin, trgovec v Kranju na vseh svojih reklamah vedno hvale, da je — predno je postal samostojen — služboval v moji trgovini K. Puppo nasl. v Kranju, primoran sem, da že enkrat naredim konec tej neprimerni reklami, izjaviti, da je res gospod J. Ev. Potrebin služboval predno je odprl svojo lastno trgovino, pri meni, a le pet mesecev in da sem bil prisiljen ga odsloviti. 2152

V Kranju, dne 14. julija 1911.

Imejatelj trdke K. Puppo nasl. v Kranju
Josip Likozar.

IZJAVA.

Podpisani Stefan Urh, želez. čuvaj na Raskovcu, obžalujem, da sem 2. junija t. l. javno žalil g. Frančiška Vovko-ta, kaplana na Vrhniki, ter se mu zahvalim, da ni nastopil sodnijske poti proti meni. 2169

Raskovec pri Vrhniki, dne 12. julija 1911.

Stefan Urh, Andrej Muse, čuvaj. priča.

Kralj. Saško
Technikum-Helmchen
Brod. in elekt. inž. tehn. poslovd.
Cena tovarna

Narav. nakup. Ustanovlj. 1870.

Vse obstoj. v kakovosti in izborni izvršitvi strela

nedosežne lovske puške

kot: samokrepe, streljivo in predmete za lovcu po brez konkurenčnih nizkih cenah dobavlja

tovarna lovskih pušk: ANTON SODIA, Borovlje (Koroška).

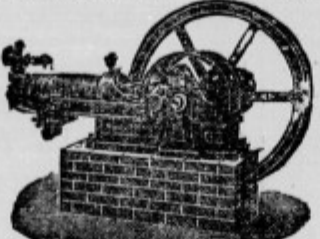
Vse vrste popravila točno in poceni. Ceniki zastonj. Došlo jamstvo. 1685

6 belih
rjuh zelo debelih po 2 m K 14, po 2 1/2 m K 16, iz domačega lanenega platna po 2 m K 18, po 2 1/2 m K 20 dobite franko iz tegaštev. razpisateljstva R. Stermachi v Celju

Naročajte
„Slovenca“!

„CAS“
znanstvena revija, izhaja 16 krat v letu in stane po 5K na leto. Naročnino prejema upravnništvo v Ljubljani.

1 do 2 vinarja obratnih stroškov za uro in HP z mojim pat.

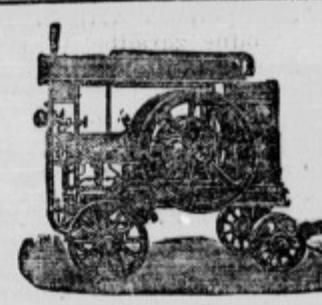
Zastopniki in potovalci!

za obiske zasebnih prodajalcev s suknem blagom za gospode in dame se sprejmo proti visoki proviziji event. pozneje stalno pri prvi razpoš. sukna. Ponudbe pod: „Weltfirma 92432“ na amonco pisarno M. Dukas Nachf. Dunaj 1/1. 1879

Umetne zobe
Brez ruvanja zobnih korenin se ustavljajo ameriški umetni zobe, posamezno ali cela zobovja, izvezeni nedelje in praznike vsak dan od 9 ure zjutraj do 6 zvečer v konc. zobarsk. atelje
O. Seydl
10 Ljubljana, Stritarjeva ulica št. 7.

4 tedno na ogled in poskušajo razpisiljam moja kolesa znamka „Bohema“. Deli koles in popravila ceno. Ugodna delna odplačila, list. ceniki zastonj in franko
Fr. Dušek, zaloga koles, Opočno št. 114, ob drž. žel. Češko. 2011

motorjem z močnim pritiskom in za surovo olje
od 16 HP naprej; 4 do 5 vin. pri mojih petrolinskih motorjih in petrolinskih lokomobilah, dalje 2—10 HP tudi stoječe motorje
Tvorilca motorjev I. WARCHALOWSKI
Dunaj III., Paulusgasse 1.
Na tisoče motorjev v obratu. Cenovniki gratis. Ugodni plačilni pogoji. V zalogi tudi že rabljeni petrolinovi motorji. 315

Proda se
mlin z novim poslopjem
in zemljiščem, ležečim ob cesti in pri cerkvi. Cena 7000 K. Naslov: Fran Tomšič, Planina, Štajersko. 2196

40—50 panjev čebel

(zrojenci in prvi roji, prvci) v najboljšem stanju, se prodaja radi boleznih gospodarjev. Več se izve na Češnjici št. 29, p. Železniki, 2140 (2)

Sprejemam za mizarstvo obrt

2151

2 učenca in 1 pomočnika.

ANTON PORENTA, št. Vid 61. nad Ljubljano.

Hiša na prodaji!

Proda se zaradi drozinskih razmer. V hiši je 6 stanovanj, 3 kleti in gostilna, ki se da s koncesijo vred. Hiša je na zelo prometnem kraju in pripravna za kakšnega vinskega trgovca. Cena 22.000 K. Oddaljena je pol ure od Ljubljane. Več pove upravnništvo Slovenca. 2174

POSESTVO

oddaljeno 2 uri od Ljubljane na prijaznem kraju obsegajoč do 30 mornikov posestva za 4 glave živine, in 4 — 6 prašičev, 2 gozda, hiša z gospodar. poslopjem ter sadnim vrtom. Cena 12.000 K. Naslov pove uprava. 2129

Lepo posestvo na prodaji!

Zaradi bolezni proda Ana Sotlar z Dečnega sela št. 1, fara Artiče, tri četrt ure od železniške postaje Brežice, svoje posestvo, ležeče pri deželni cesti. Posestvo meri 16 oralov in obstoji iz njiv, travnikov, gozda, pašnika in vinograde, na katerem se pridela do 70 veder. Poslopja so v dobrem stanu, hiša je zidana in z opeko krita. 2195

Ženitna ponudba. Mladenič, 28 let star, s večjim kmečkim posestvom, v lepem in prometnem kraju na Gorenjskem se želi seznaniti z dekletom, ki bi bila iz dobre krščanske hiše in stara 23 do 28 let ter večša gospodinjstva in poljedelstva in živinoreje. Zeli se nekaj tisoč gotovine. Resne ponudbe s sliko in naslovom do 30. julija na upravnništvo „Domoljuba“ pod šifro „Gorenjec“. 2197

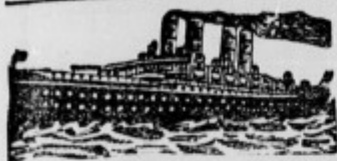
Trgovina Pri nizki ceni Žargi.

se nahaja ob 9077699
od 22. t. m. dalje
nasproti sedanje trgovine.

Ingenieur A. DAUŠEK
obl. avtor. civilni geometer
Ljubljana, Rimska cesta 9
se priporoča za izvedbo raznih del pri merjenju ter sestavo načrtov in 2182 proračunov vseh vrst.

Išče se majarca ali majar

ki bi oskrboval 16 glav govede. Hlev je čisto po novem vrenen, ima tudi avtomatičen samonapajalnik. Plača po dogovoru. Nastop službe lahko takoj. Ivan Bugar posest. Visoko, p. St. Jurij pri Kranju. 2039

V Ameriko
in Kanado

zložna, cena
in varna

Cunard Line

Bliznji odhod iz domače luke

Trsta: Saxonia 23./7., Pannonia 8./8., Carpathia 22./8., 1911.

iz Liverpoola: Lusitania (najboljši največji in najlepši parnik sveta), 29./7., 19./8., 9./9., 7./10., 1911, Mauretania 22./7., 12./8., 2./9., 23./9., 1911.

Po snila in vožne karte pri Andrej Odlasek, Ljubljana, Slomšk. ul. 25, blizu cerkve Srca Jezusov. Cena vožnji Trst-New-York III. razred K 170— za odraslo osebo vstevši davek in K 100— za otroka pod deset let vstevši davek.

Otvoritev trgovine.

1998

Dovoljujemo si slavn. občinstvu naznaniti, da smo otvorili dne 5. maja t. l.

trgovino z urami, zlatnino in srebrnino.

Popravila ur itd. se izvršujejo strokovno natančno in solidno. Za obila naročila se priporoča z veseloštevom.

TRGOVSKA DRUŽBA

Ljubljana, Sodna ul. 2.

Organista in cerkovnika

sprejme župni urad na Rovi. Nastop o Vseh svetih ali o Sv. Juriju. Služba lahka in priznana dobra, kogar veseli poljedelstvo. — Za živinorejo vzoren hlev. 2074

Vijake

razne moči za
stiskalnice
(preše)
izdeluje
A. Tomšič
kovač, Verd, p. Urhnik.

IZDIRNI OTTO MOTORJI

Za svetilni plin, sesalni plin, bencin, bencol, petrolin itd.

Pazite: motorji za surovo olje sistem Diesel.

Zahtevajte specialni prospekt 502 L. D.

Specialni oddelek: Stroji za žage in obdelovanje lesa.

Popolne opreme žag in mizaric.

2780

LANGEN & WOLF, DUNAJ 8

Dama

ki hoče pospeševati kožno nego, ki hoče izgubiti pege, ter doseči nežno mehko kožo in belo polt, se umiva le z Steckenpferd lilijno mlečno milo (znamka Steckenpferd) turške Bergmann & Co., Tešin ob Labi. Komad po 80 v se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah s parfumom l. t. d. 609

Posestniki, ki nameravate napraviti novo streho kakor tudi trgovcem v prodajo, priporočam svojo najfinejšo in ceno 2130

cementno opeko

prve vrste, s katero bode gotovo vsak zadovoljen. Na željo grem na delo tudi po hišah. Zahtevatve vzorce. Naslov pove uprava.

Prodaja

se pod zelo ugodnimi pogoji lepo posestvo v Drnovci blizu Vač, železniška postaja Zagorje ob Savi, obsegajoče 63 oralov njiv, travnikov, vrtov, gozda, z dvema hišama, obširnimi gospodarskimi poslopji; redi se lahko do 200 glav živine, ovac in prešičev. nekaj minut od posestva se nahaja mlekar. — Pojasnila daje pisarna dr. Frana Poček, odvetnika v Ljubljani, Stari trg št. 30. 2175

2166

Fotografski aparat popolnoma zastoji

dobi vsak v precizni in elegantni izvršitvi 4x6 cm velik, s katerim se lahko brez vsake znanosti izvrši natančne in močne slike, ako naroči k temu primerno

opravo za aparat z učno šolo in sliko za poskušnjo proti povzetju samo K 1-80. — Leopold Schaechter, Dunaj 104 XVI/2. Lerchenfeldergürtel 5/149.

Putniki v Ameriko
Kateri želijo dobro, po ceni in
zanesljivo potovati, naj se obrnejo
na
Simona Hmetz
Hmetz & Co. Kolodvorska ulica 20,
Hmetz & Co. Pijavica dajo se brezplačno.

Vroči poletni meseci pospešujejo razvijanje in razširjanje vseh nalezljivih bolezni in znano dejstvo je, da

KOLERA

škrlatinka, ošpice, tifus, koze v poletnih mesecih močneje nastopajo nego v drugih letnih časih. Zato je nujno potrebno, da imajo pri vsaki hiši razkuževalno sredstvo. Priznana najzanesljivejša razkuževalno sredstvo sedanjosti

lysoform

je brez duha, brez nevarnosti in po nizki ceni ter se v vsaki lekarni in drogerijah dobi v originalni steklenici za 80 vinarjev. Učinkuje hitro in zanesljivo in ga zato vsi zdravniki radi priporočajo za razkuževanje pri bolniški postelji, za antiseptične obveze (na rane in otekline) in za obvarovanje pred nalezjenjem.

Lysoformovo milo

je fino, nežno toaletno milo s pridejanim lysoformom in je antiseptičnega učinka. Lysoformovo milo se lahko rabi za najbolj občutljivo kožo, tudi za dojenčke; olepša polt, jo dela nežno in dehtečo. En poizkus zadostuje, da boste vedno rabili to milo. Komad stane 1 K.

Lysoform s poprovo meto

je ustna voda odlično antiseptičnega učinka. Odstrani hitro in zanesljivo neprijeten duh iz ust in konservira zobe. Vrhutega pa lysoform s poprovo meto po zdravniški odredbi služi za grgranje pri katarju v požiralniku, vnetju vratu, nahodu.

Nekaj kapljic zadostuje za pol steklenice vode.

Originalna steklenica stane K 1-60.

Vsi izdelki z lysoformom se dobivajo po vseh drogerijah in lekarnicah.

Zanimivo knjigo

„Gesundheit und Desinfektion“ pošlje na zahtevo vsakomur

kemik

2168

A. C. Hubmann
Dunaj, XX., Petraschgasse 4.

Tovarna strešnikov F. P. VIDIC & KOMP. Ljubljana

ponudi v vsaki poljubni množini pravilno žgani

navadni strešnik

in patent. dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

stare oblike :

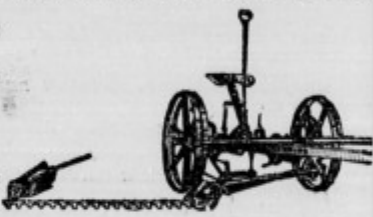
sistem „Marzola“

782

Na željo pošljemo takoj vzorce in popise.

Priporočam svoje izborne neprekosljive **amerikanske kosilnice** »Deering«, vsakovrstne **poljedelske stroje** najodličnejših tovarn, **motorje** enostavne konstrukcije, **pluge**, **čistilnice**, **mlatilnice** itd.

V zalogi imam vedno črpalke za: vodo, vino in gnojnico, cevi: železne, svinčene in gumijaste, štedilnike, peči, blagajne, železn. šine, traverze, cement in vse druge stavbene potrebščine kakor tudi razno orodje za ključavničarje, kovače, kleparje itd.

FR. STUPICA ¹⁸¹¹ **v LJUBLJANI, Marije Terezije cesta 1.**

Obrnite se zanesljivo na domačo tvrdko, kjer boste najbolje postreženi!

Pripravna birmanska darila.

Nikelasta ura z verižico . . . K 4-60 in napr.
boljše vrste . . . 8- . . .
Prava srebr. moška ura . . . 7-60 . . .
„ „ „ z verižico . . . 9-70 . . .
„ „ „ boljše vrste . . . 12- . . .
„ „ „ ura z dvoj. pokrovom . . . 10-75 . . .
„ „ „ posebno fina . . . 20- . . .
14-karatna zlata ura . . . 44- . . .
„ „ „ boljše vrste . . . 70, 80, 100 . . .

Nikelasta damska ura z verižico K 8-30 in napr.
Prava srebr. „ „ 9-50 . . .
Prava srebr. „ „ boljše vrste . . . 12- . . .
„ „ „ z dvoj. pokr. . . 18- . . .
„ „ „ posebno fina . . . 16- . . .
14-karat. zlata damska ura . . . 20- . . .
„ „ „ boljše vrste . . . 80, 40, 60 . . .

Am. doubl. zl. zavrat. veriž. z obes. K 2-35 in napr.
Srebrna zavrat. verižica . . . 1-50 . . .
Pozlačena „ „ „ 2- . . .
14-k. zlata . . . 13- . . .
Srebrna dolga verižica za uro . . . 4- . . .
Amer. double-zlata verižica za uro . . . 5- . . .
14-kar. zlata, dolga „ „ „ 45- . . .

Uhani, zlato na srebro K 1-80 in napr.
14-karatni zlati uhani . . . 5-80 . . .
boljše vrste s prav fi-
nirni kamni . . . 8- . . .
z diamantom . . . 15- . . .
s pravimi briljanti . . . 90- . . .

Vse v finih škatulah — pripravno za darilo.

Razpošiljanje blaga na vse kraje sveta. Ako naročeno blago ne ugaja, se tekom 8 dni zamenja ali denar povrne.

Mestni trg (nasproti rolovža)

H. Suttner - Ljubljana

Sv. Petra cesta štev. 8

Cenik zastoj in poštnine prosto. Lastna tovarna ur v Svici. - Tovarniška znamka „IKO“.